

ni s nobenim človekom. Le z veliko skrbjo pričani borani svetilnik je vsaki skušal, da stari se živi. Bil ves svet starček poindiferenten. Tudi do je počasi polegel. Ves et je bil konečno samotni polnoma se je vtopil v aj živeti in umreti; kar je aj, je postalo za njega po. Poleg tega je postal Njagove krotke višnjeve je prav otroške postale, le gledal v svet. V vedni je enozvočnosti in vendar ki okolici zgubil je starček lastni jaz, sam zase je pre in bil s tem zadovoljen mu svet pomenjalo. Ni premisleka, nevedoma ga, ali konečno mu je voda, skalnati otok, stolp, otok, bleščača jadra in moreki ptičj edina, velika mogočna tajnostna duša, taval tajnostno, čutil se je in vse viharje utišel. Je bil počitku in pustil za v tej samotni, odrekanju jas, v teh zamolkih ob tem dramanju, se je čutil ro spoobitega, kakor bi bil mrtev.

III.

se je vzbudil. dne ko je Skawinski šel da sprejme vsakdanji žil je, da poleg tega leži tudi njemu je bil namenjen in se bile priplepljene pošne Zjed. držav in naslov bil eno pisan: „Skawinski, dedoven je bil, odprl za el, da so bile knjige. Od zek in v njega pogledal, zopet, ali roko so se mu do tresti. Napenjal je ne bi dobro videl — se mu je, da sanja. P. l. pomeni to! Kdo knjuje? Prvi trenonam, da je pred je nastopil svojo New Yorker Herald. necega poljskega dru man je takol pristopil

kakor zdravje. Kako te zamoremo ceniti vé le oni, kateri te je zgubil. Dases vidim in popisujem tvojo krasoto in lepoto, ker moje srce po tebi kopni.“ Starcu je odrekel glas. Črke so zginole pred očmi. V prsih se je nekaj odtrgalo in vala podobno se je od srca vzdigovalo, ga dušilo in glas prelomilo. Še jeden trenotek, potem se je premagal in dalje čital one krasne kitice, ktere izrekajo hrepenenje po domovini.

(Konec prihodnjic.)

Drobnosti.

Rev. John Kranjec iz Chicago se je danes v sredo s parnikom „St. Louis“ odpeljal na Kranjsko v Stari trg pri Kočevju, na obisk bolne matere; vrne se nazaj meseca marca.

V novi cerkveni odbor cerkve sv. Jožefa v Calumet, Mich., so izvoljeni gg.: Fr. Sedlar, Mihael Šmalc, Juraj Sečen in Božidar Čop.

Društvo sv. Matere Božje št. 33, za Pittsburg in Allegheny, Pa., je imelo dne 2. jan. t. l. svoje redno zborovanje in izvolilo v odbor nastopne gg.: Ignac Gluč, predsednik; Jurij Mravinec, I. tajnik; Matija Mravinec, II. tajnik; Peter Rogina, blagajnik; Jurij Berkopec, delegat; Nikolaj Šumič, Nikolaj Černič in Matija Perušič, nadzorniki; Matija Tomec in Matija Perušič, maršal; Anton Kambič, zastavo nosilec; Nikolaj Malič, predsednik bolnišnega odseka.

V staro domovino so se poslednje tedne podali: Janez in Anton Zgonc iz Ely, Minn., v Velike Lašice; Florijan Mikolič iz Ely, Minn., v Soderšico; Frank Struna iz Ely, Minn., v Žužemberk; J. Stare iz Iron Mountain, Mich., v Poljane; Anton i Rimc in Damjan Škoda oba iz Pueblo, Colo., v

so mu pomagali na noge. Dogodbo so naznanili policiji.

Povožen je bil na Silvestrov večer na železniškem tiru na Glincah pri Ljubljani 65letni Jožef Krpec z Viča. Krpec je bil gluhi in vinen ter ni zapazil bližnjega se vlaka. Železniški paznik je našel Krpeca mrtva na tiru.

Strah v Kurji vasi pri Ljubljani. Vsa Kurja vas je po konci. Štirinajst dni je strah v gradišču profesorja Vesterja in še sedaj se ni nikomur posrečilo, ujeti strahu. Razburjenost je vsled tega v gradišču, kjer strah po noči razbija, velika in stanovniki vsako noč s strahom pričakujejo 11. ure, oh kateri uri začne strašiti. Tudi okoli gradišča strah. 5. jan. zvečer oborožili so se štirje pogumni Kurjevaščani in šli okoli 11. ure pred Vesterjev gradišč. Ali — o groza! Komaj so prišli do žive meje pri gradišču, vzdigne se pred njimi, kakor da bi iz zemlji zrastle, velika bela prikažen, ki je postajala vedno večja in večja. Nepopisen strah se je lotil teh starih korenjakov in trije so jo popihali v Kurjo vas nazaj, da se je kar kadilo za njimi četrta pa je nagovoril prikazen tako-le: „Če si strah, izgubi se v božjem imenu, če si pa človek, te bom pa pretepu.“ Uspeh je bil velikanski. Ko je naš junak končal govor, priklonila se mu je prikazen tako, da se ga je skoraj dotaknila. To je bilo preveč. Naš junak se je skoro zgrudil na tla, tako ga je pretreslo. Obrnil se je proti Kurji vasi in kakor hitro so ga noge nesti mogle, tako hitro je bežal. Ves preplašen je prišel nazaj v Kurjo vas in pripovedoval, da je v resnici stal strah pred njim in da je nek poseben duh vel od njega, ko se ga je bil skoraj dotaknil. Umevno je, da je vse to še bolj razburilo Kurjevaščane. 7. jan. po noči pa je šla cela kompanija s koli oboroženih Kurjevaščanov pred Vesterjev gradišč in začela razbijati po vratih in oknih in vzdignila krik in vik, da bi prepodila strahu. To noč se strah ni prikazal, ker se

je v Sežani, potem v Št. in se dal v Rodiku. Blag spomin — blagi duši.

Tržaški mestni svet se vedno noče pripoznati izvolitev viteza Nabergoja v mestni odbor. Da se stvar zavleče, imeli so na dnevnem redu zadnje seje imenovanje petih članov za posebno komisijo, ki naj bi pretresovala to — po najvišjem sodišču že rešeno — zadevo. Tak odsek pa se ni volil, temveč se je predmet postavil raz dnevnega reda — ker bi se v sedajšnjih odsekih baje ne dalo odločiti za osebe, ki naj bi prišle v presojevalni odsek. Tako je nakana resnična, da hočejo zadevo zavleči do spomladi, a tedaj uprizoriti nered, da se odbor razpusti. Upamo pa, da ne bodo vililci vit. Nabergoja mirno gledali, da lahoni napravljene načrte tudi izvedejo.

Štajerske novice. Dne 5. jan. ob pol 6. uri povozil je poštni vlak v Loku pri Zidanem mostu neko kmetico Marijo Tihule iz Radeža, ki je bila pri tej prici mrtva. Ženica je bila umobolna in se je sama vrgla pod vlak. — Svojo sestro ustrelil je v Kožem dne 26. m. m. vojak, ki je bival ondi na dopustu. Sestra — žena g. davčnega iztirjalca Iv. Vetrca — pokaže bratu revolver, ktere ga je ta, ne vede da je jeden patron v njem, sukal in neprevidno ogledoval, dokler ne pride sestra cev na vrsto, iz katere se proži streljivo in zadene sestro v glavo pod obočsom. Nesrečni brat in mož, videvša, da žena izdiha, bila sta skoraj iz uma. — Umrl je na Slatini preč. g. dekan in nadžupnik Anton Fröhlich v 80. letu starosti. Pogreb je bil dne 7. t. m., ki je kazal spoštovanja in ljubezen do blagoga promidnega gospoda. — V Vuhredu zgorela je ponoči dne 26. m. m. bajta Marije Kovač, po domače Rojak. Prebivalci so se v krajnem času rešili skozi okno.

Koroške novice. Slovencem nasprotna liberalna stranka je zmaga, kakor ni bilo drugače priča-

Turčini Črnogorca Radoslava Rošica in njega šestnajstletno hčerko Milico. Ker so Turčini hkratu planili na Radoslava, je padel le-ta, ali Milica je zgrabi a naglo njegovo puško, ter ustrelila dva napadalec; tretji pa je pobegnil.

Pruski deželni zbor je sklenil, da treba „nemškonacijonalne naloge v Ostmarkah energičneje se pospeševati“, ali z drugimi besedami, da treba se intenzivneje germanizirati Poljake. V to svrha zahteva deželni zbor, naj se naselbinski fond poviša za 100 milijonov mark. Pruski li-ti pa zahtevajo, naj se poleg vseh dosedanjih nasilstev proti Poljakom uvede še to, da se raba poljskega jezika v javnih skupščinah sploh prepove. Poljaki troj kmalu niti na svojih shodih, me seboj ne bodo smeli govoriti v materinskem jeziku!

KOLEDAR in PRATIKE so dobili pri: Ignac Derganec, 11 Prospect Str., Allegheny City, Pa.; I. G. Dehmann, Forest City, Pa.; Frank Lavrič, 1196 St. Clair Str., Geo. Travnikarju, 1018 St. Clair Str., Cleveland, O.; Mat. M. Kobe, 430 7th Str., Grabeek in Sunich, 7 Portland Str., Calumet, Mich.

Da je KOLEDAR „Glas Naroda“ v istini dober in priljubljen med Slovenci, kaže hitro seganje po njem; od 1400 iztisov jih je le še kakih 150 v zalgi. Tudi v Evropo gre pogosto. Kdor ga hoče še dobiti, naj se hitro oglasi, ker kmalu utegne biti popolnoma razprodan! Lanskega Koledarja je še dobiti nekaj iztisov po 20 centov.

Otrinki.

O dolenski železnici se že dolgo ni nič čulo, da bi se kaj polomilo ali potrolo na njej. Ali še sploh vozi ali ne!

V Ameriki dobi vsak človek od \$7 do \$15 nagrade za volčjo kožo. A v Avstriji ožirajo „volkovi“ tako prostost in varnost, da še celo državni zbor ni več varen pred „Wolff“.

Amerikanski Jingosi bi se gotovo tudi že obesili na kmečko haljo, ko bi ne bilo že toliko vojnih ladij v bližini. Tako je pa najbolj varno imeti „hands off“.

Kaj se priča v ostent? Pri „Napredaku“ človek, ki je pod 1000 dol. boll radi sleparije, in ga čaka Grand Jury!!!

Listnica uredništva:

Rojakom odpisujemo sedaj za \$40.90 100 gld. avstr. veljave, pri čemur je 20 centov za poštino, ker mora biti denarna pošiljatev registrirana.

„Napredak“. Pod naslovom „u ri narodnog i čifutskog gschäfta“, jo je „Napredak“ grozno zavezil. Nekaj hoče o nas pisati pa ne vé kaj; kar smo mi proti njegovemu uredniku pisali je lahko sam čital, ali radi osebnega prijateljstva ne sezamo dalje, daj se ne bojimo nikogar kadar gré za poštenje in odkrivanje lopovščin. Kuharič nedolžen!!! O to je smešno, kateri sod ga je proglasil nedolžnim to li radi zvedeli! Kuharič je pod \$1000 bailom in tega dal čifut; smešno, da on Kuharič koga toži za \$5000 odškodnine! laž, velika laž. Toraj „Napredak“? Ali ne živi Drag. Kuharič v čifutskom „gschäftu“, kteremu se vedoma ali nevedoma vsedeš na limanice, da ga zagovarjaš. Le počakaj preje „Grand Jury“, potem bodeš še le pisal ali nedolžen ali Sing Sing Dragi Kukavič! — Nismo se hoteli več baviti s to zadevo, ker ljudje, kateri so pod kriminalom niso vredni prostora v našem listu.

Poslano.

Calumet, Mich., 15. jan.

Dragi mi urednik „Glas Naroda“, prosim, da mi dovolite malo prostora, da naznanim rojakom kaka se je meni pripetila. Eden naših rojakov me je prav dobro obrnil in opravljal pri konzulatu, da sem goljuf in nepostenjak in to vse zaradi pokojnega Janeza Chelicha, zato ker sem kot pooblaščenec po pokojnem posteno in pravno ravnal. Prav lahko se izkažem vsakemu poštemnemu človeku in se nikogar nič ne bojim v tej zadevi. Vestno sem odračunal nove njegove roditeljem in istotako storim z novci, ktere še dobim. Zelo sem v istini užaljen zaradi te zlobne ovačbe pri konzulu in bi tudi zelo rad vedel kdo je to storil, ker zavratno opravljanje ni lepa stvar in znamenjuje ovačduha samega. K sklepu vošim vsemu rojakom veselo in srečno novo leto.

Franc Papas.

im se le mogoče vspesno boriti proti vstašem na iztoku otkoa. lanco je naznanil prošnjo Pandosa. Špansko in dobil odgovor, da au ne morejo odposlati vojakov. Vataši so včeraj udri v seliščo Cano, pokrajina Havana, ubili dva španske častnika in napravili bogat plen.

O obisku ameriškega konzula Madrigala v glavnem stanu vstašev generala Gomez se poročajo sedaj podrobnosti. Madrigal je bil z vojaško častjo sijajno sprejet. Amerikansko zastavo so z 20 streli podpravili, godba je svirala ameriško narodno himno. Gomez se osobno spremil Madrigala iz tabora v bližino Sancti Spiritus, kjer so stale španske spreduje straže.

Evropske vesti.

Dunaj, 29. dec. Cesarški ukaz, kterega uprav sedaj časniki nazivajo, daje vladi pooblaščenje, da med tem časom ko se ne snide državni zbor razpiše in pobira davke za pokritje državnih stroškov od 1. jan. do 30. junija t. l.

Dunaj, 30. dec. Lastnoročno pismo cesarja Fran Josipa miniaterskemu predsedniku Gautschu naznanja, da je konec zasedanja državnega zbora.

Carigrad, 30. dec. Zastopniki vlasti niso dovolili, da bi Turčija nadomestila 4500 vojakov, kterim rok je potekel, z drugimi vojniki.

Ljondon, 30. dec. Od včeraj že razzaja hud vihar v kanalu. Vse luke so prenapolnjene z ladjami, ktere so iskale zavetje pred viharom. Promet med angleško in francosko obaljo je ustavljen.

Madrid, 3. jan. Veliko iznenajenje je tukaj napravila izjava Franco, da potrebuje vsaki mesec vojevanje 40 milijonov pesat, 20 milijonov je pa še na dolgu na plač vojakom in drugim. — Finančni minister namerava na posodo vzeti 10 milijonov pesat. (Ali kdo jih je posodil, je drugo vprašanje?)

Carigrad, 4. jan. Sultan je razdal pri Kruppu topove za morobno koso zastave, to razgrnil in govori.

vek, zatoraj ni bil vsakdo dober za to mesto; ali najhuje je bilo, ker je v obče manjkalo prosilcev. Življenje na svetilniku je bilo zelo težavno in nikakor ne ugaja sinovom juga, kateri radi polenujejo in brezposelno počivajo. Stražnik svetilnika živi skoraj kakor jetnik. Iz vzemši nedelje ni smel nikdar zapustiti malega kamenitega otkoa. Vsaki dan so ga s čolnom iz Aspinwalla oskrbeli s potrebno hrano in svežo vodo, na kar je kmalu zopet brodnik ostavil mali otok. Stražnik je stanoval na svetilniku in ga tudi moral dobro oskrbovati. Po dnevu daje znake z raznobarvanimi zastavami kako kaže toplomer, na večer pa prižge svetilnico. Delo samo ob sebi ni bilo težavno, a vendar je moral stražnik sleherni dan iti na vrh svetilnika kamor je štiri sto ozkih vijolič stopnic, a to ne le enkrat, temveč večkrat. Imel pa je pravo življenje puščavnika. Ni se toraj čuditi, da je bil Mr. Isaak Folcombridge zelo v zadregi, da dobi vrednega namestnika za ponesrečenim, lahko pa si predstavimo kako je bil vesel, ko se je popolnoma nepričakovano še isti dan oglašil ponudnik. Star mož je bil, skoran sedem križev imel na hrbtu, toda čvrst in ravan, zadržanja in kretanja popolnoma vojaškega. Imel je popolnoma bele lase, kožo pa tako od solca obžgano kakor kak Kreol, vendar pa po modrih očeh sklepali ni bil z juga doma. Njegovo obličje je bilo žalostno in imelo znake tuginanja, vendar pa bilo pošteno. Na prvi pogled se je že dopadel Folcombridgeu. Hotel se je bolji preprčiti o njegovem značaju, zato prišel razgovor.

„Ktere narodnosti pripadate?“ „Poljak sem.“ „Kak posel ste imeli dosedaj?“ „Potikal sem so po svetu.“ „Stražnik na svetilniku mora biti stalne narave.“ „Sedaj potrebujem mira.“ „Ste bili vojak? Imate li spričevala, da ste državi služili?“

Stari mož je potegol iz žepa ni preth zavoj v razstreljeni svili, podobno koso zastave, to razgrnil in govori.

Stari mož je potegol iz žepa ni preth zavoj v razstreljeni svili, podobno koso zastave, to razgrnil in govori.

Stari mož je potegol iz žepa ni preth zavoj v razstreljeni svili, podobno koso zastave, to razgrnil in govori.

Stari mož je potegol iz žepa ni preth zavoj v razstreljeni svili, podobno koso zastave, to razgrnil in govori.

Stari mož je potegol iz žepa ni preth zavoj v razstreljeni svili, podobno koso zastave, to razgrnil in govori.

Stari mož je potegol iz žepa ni preth zavoj v razstreljeni svili, podobno koso zastave, to razgrnil in govori.

liče starega moža. „Tisočkrat hvala!“ „Ali zamorete še danes Vašo službo nastopiti?“ „Da.“

„Toraj dobro — good bye! Toda še jedno besedo. Vedeti morate, da za vsak prestop v službi ste obnjo?“ „All right!“

(Dalje prihodnjic.)

Drobnosti.

KOLEDAR kaj lahko prodajamo, kar gotovo spriduje, da je dober in priljubljen med našim delavskim narodom. — Star naročnik nam piše iz F. Pa.: „Poslijte mi 17 „Koledarjev“, vsakomu se dopade, komur ga pokažem. Četrta letnik je zelo zanimiv, lepo tiskan in kratkočasen.“ Enako je bilo po več iztisov naročenih v Michiganu, Montani, za Cleveland in druge kraje. Gledali smo pa tudi, da je „Koledar“ čisto tiskan, na dobrem papirju, posebno slike so čiste. Razprodajalci dobe 10 komadov za \$2 in prosto pošto.

I menovanja. Ljubljanski škof mil. g. Jakob M issia je imenovan nadškofom v Gorici ter objednem odlikovan z redom železne krone. — Tržaški namestnik vitez Rinaldini in koroški deželni predsednik gresta v pokoj; kranjski deželni predsednik baron Hein je pa imenovan tajnim svetnikom. Za prošta v Novem mestu je imenovan ljubljanski kanonik dr. Elbert.

Karol Kalčič, posestnik v Novem mestu, umrl je po daljšem bolehanju na sv. Miklavža dan, 60 let star. Bil je dalj časa v Trbnjem grajski oskrbnik. Da je bil priljubljen, kazala je obila vdeležba pri pogrebu kljub slabemu vremenu. Mir mu bodi!

Kdo je kriv? Državno pravdnstvo v Novem mestu je obtožilo 15 oseb, katere so bile prignale s Hrvatskega na Kranjsko nekaj krav, dasi je bila meja radi kuge zaprta. Obtoženci so se opravičevali s tem, da ne znajo čitati in da dotična naredba ni bila razglašena na običajni način, vsled česar jih je sodišče tudi oprostil. Najvišje svoje življenje čudnim načinom.

teh drugi dan miri.

Nemške surovoeti. Iz Gradca se piše „Slov. Nar.“. Naši Germani še vedno niso nehali divjati, toda vse njih počenjanje se uradoma skrbno prikriva. Uradni listi, mej njimi tudi Vaša „Lai-bacher Ztg.“ poročajo o vsaki šipi, katero razbije kak Čah, in korespondenčni urad razširja te vesti po vsem svetu, o tem pa, kar uganjajo Nemci v Gradci, molče kakor grob. A vendar so tu „izgredi“, če smemo rabiti to besedo, še vedno na dnevnem redu. Gradčani so vse svojo jezo koncentrovali na bosensko vojaštvo in ta njih jeza se je še podvojila, ker je cesar vojaštvo za postopanje povodom izgredov še pohvalil. Napadi na posamične bosenske vojske se primorjajo dan na dan. Bošnjak nima miru, čim se prikaže sam na ulicah. Nemci jih obmetavajo s kepami, pa tudi s kamni. V mestnem parku je neki German napadel prav brez uroka necega vojaka dejansko, na kar je vojak vzel svoj bajonet in se z njim ubranil steklega napadaleca. Namen ysemu temu je, prisiliti vojaško upravo, da premesti bosansko vojaštvo iz Gradca.

Štedljiva cesarica. Nemška cesarica je baje v svojih toaletah silno skromna. Skoro vsa krija si da doma pod navodilom svojih dvorskih dam narediti. Zaman se vitez cesar, kateri je velik prijatelj bleška, da bi spreobrnil svojo družico. Cesarica Viktorija si dá k večjemu kako toaleto prenaraditi ter si dokupi kaj novega, a to je tudi vse. Celu obleke starejših princev prenaradi štedljiva cesarica za njihove mlajše brate.

Drag klobuk. Nedavno sta prišla k nekemu trgovcu v Brunsviku zakonca, katera sta nakupila različnih stvari. Konec je hotela gospa še klobuk imeti, a deparja ništa imela več. Zato sta dala trgovcu za klobuk srečko, katera je bila malo za tem — izreban. Trgovec je dobil za klobuk — 300.000 mark. Prejšnji lastnik srečke se je zaman trudil, da bi bil dobil dobiček, trgovec mu je podaril le borih 500 mark.

Čuden konec razbojnika. Glasoviti grški razbojnik Ballio, kateri je mnogo moril in pustolil po Grški okrog, končal je svoje življenje čudnim načinom.

ni, da je za na naselbini: živino, stavil hise itd., ter bil Juraš njegov kompanist.“

Muhar: „Pa ni bilo to res?“ Gobar: „Kaj se, advokat je pa dokazal, da je Kuharič še oni dan, ko je od Juraša novce zvalil, plačeval svoje dolgeve in v dveh dneh zmetal \$400, toraj mu ni nič ostalo za naselbino.“

Muhar: „O ti mrcina, ti, še po krivem je prisegel!“ Gobar: „Zato pa tudi sodnik odkazal v lukno z njim, pred Grand Jury, varščine \$1000.“

Muhar: „Ali jih ni še nobeden dal, ko ima kot fabrikant vendar dobre prijatelje in kapitaliste?“

Gobar: „Kdo, ker Kuharič nič nema, njegov tihi partner Žid pa tudi ne.“

Muhar: „Toraj počiva. Meni pa je nek prijatelj iz Chicago pisal, kako se je Kuharič bahal, da je urednika „Glas Naroda“ pritisnil pod \$1200 varščine.“

Gobar: „Širokoust je bil dovolj, saj je veliko več govoril, nego razumel, misli je, da gré to tako kakor batine obljati, s kterimi je zaslužil, da bi ga dobro našeškali.“

Muhar: „Kaj pa pravi Hrvatska Zajednica na to?“

Gobar: „Še sedaj špekulira z naselbino!“

Muhar: „Kaj se nema zadosti blamaže?“

Gobar: „Kakor čitam v nekem listu iz Californije, si hoče splesti še drugi lavorov venec.“

Muhar: „Kaj pa sedaj?“

Gobar: „Koledarje moram čitati, posebno oni, od „Glas Naroda“ mi dopade, ker je lepo tiskan in ima obilo gradiva, kratkočasnic in slik.“

Muhar: „Toraj Servus, na svidanje.“

Jednostavno. „Prosim dajte kak mali dar ubogemu siromaku!“ — „Ali ne morete nikako delo dobiti? Oglasite se pri mestnej upravi — tam dobite posel pri kidanju anega!“ — „O, to bi bilo zaman, tam dajo le oženjenim delavcem prednost!“ — „No, se pa oženite!“

slov. podpr. društvo, slovenj, št. 24. Č. S. B. P. J. v Chicagu

dne 29. Januaria 1898

V DVORANI G. THAUMANA na vogalu Centre in 18. Str.

Šest najbolj smešnih mask do darova.

K obilni udeležbi vabi.

ODBOR.

VABILO

na veselico in ples,

ktero priredi slovensko pevsko društvo „Zvon“

pod vodstvom g. J. ZORMANA v nedeljo dne 9. januarja 1898.

V UNION HALLE 1696 St. Clair Street, Cleveland,

VSPORED:

1. G o d b a.
 2. Satner: „Opomin k petju“, p moški zbor.
 3. Zajc: „Zrinski Frankopan“ s ki zbor.
 4. B. Ipavec: „Planinska roža“ H. Volarič: „Slovan na dan“, mešani zbor.
 5. Nedved: „Kranjska dežela“, samospev, poje Jože Fabjan.
 7. * * * „Za je dan“, koračnica, zbor.
 8. A. Nedved: „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor.
 9. Satner: „Na planini“, zbor.
 10. B. Ipavec: „Mrak“, cel verospev.
 11. P. Hartelj: „Z stava“, zbor.
 12. K. Mašek: „Pri zibel“, detve rospjev.
 13. Förster: „Venec narodnih pesmij“, mešan zbor.
 14. J. pl. Zajc: „Uboji“, zbor.
- Pri tej veselici sodeluje domača slovenska godba.

K obilnej udeležbi vabi

ODBOR.

Kje je?

KAROL GREGORIČ, d Primstvovega pri Litiji, pr leti je bil v Clevelandu, kdo kaj ve o njem, naj naznaniti njegovi hči (Tril, Box 199, Oliphant

SLOVENSKA PRATIKA

za navadno leto 1898.

Izdaja za Ameriko je dobila pri nas po 10 centov poštne in prosto. Znesek se lahko pošlje v poštne znamke. Prekupci dobe 100 komadov za \$6.

Upravištvu „GLAS NARODA“.

HOTEL VIENNA

JOHN BREDL, prop.

358 Ohio Str., Allegheny, Pa.,

toči fina vina, likerje in prodaje dobre smodke.

Dobro prenočišče za potnike.

KJE JE?

MIHA KOBEČIČ, doma iz Kvasice pri Črnomlju, avgusta meseca leta 1896, je bil pri nas ter ni mogel dalje, posodili smo mu gotovih \$10, da je potoval v Iron Mountain, Mich., a se tako hvaležnega skazal, da do danes ni povrnil novcev. Kdor rojaka v za naslov tega maloversnega, naj ga blagovoli naznani: Opravištvu „Glas Naroda“.

* Blue Island Headquarters. *

Joe Kraintz,

349 Fifth Ave., corner Harrison Str. CHICAGO, ILLINOIS.

Svoje gostilno priporočam cenjenemu slovenskemu in hrvaškemu občinstvu v obilen poset. Postrežal bodem vedno z vsem kar v moji obrti spada, kakor: z mizno pivo, finimi smodkami, starimi likeri ter izvrstnim lunčom.

Z velespoštovanjem:

Joe Kraintz,

349 Fifth Ave. and Harrison Street,

Nasle čitatelje opozorujemo na objavo Benzinger Bros., posebno pa še slov. društva glede regalij in zastav.

Dr. C. B. Ham

(St. Bellevue Hospital Medical College.)
DAJE NASVETE ZASTONJ.

Leči moške, ženske in otroke.

Marsikateri zdravnik ni mogel spoznati bolezni in ni mogel pomoči dotičnemu, dokler ni ta zvedel za naslov doktor Hama, ta mu je pomagal ter dal nasvete zastonj. Ako doktor Ham spozna, da kake bolezni ni ozdravljiva, odpre takorekoč bolniku oči, da mu ni potreba zastonj trošiti denarja. Doktor Ham je zelo učen in odkritosrčen ter je bolnikom kar oče svojim otrokom. Ljudje, kateri so zastonj iskali pomoči pri kakem drugem zdravniku zaradi svoje bolezni, ali bili iz kake bolnišnice odpušeni kot neozdravljivi, ozdravljeni so bili po doktor Hamu. S tem ni še nič preveč povedanega, ker je resnica. Ne zatujaj svojo bolezen, ker postane neozdravljiva. Piši takoj dr. Hamu.

Zdravila dr. Hama se ne dobe nikjer drugej nego samo pri njemu, niti v lekarnah, niti v grocerijah, niti v kaki prodajalnici z dišavinami, ali pri kakem krošarju (peddler). Kdor hoče biti dobro postrežen in dobiti prava zdravila, mora pisati dr. Hamu. Steklenica stane \$1, šest steklenic \$5. Ako pišeš po lek, opiši tudi tvojo bolezen, v pismo dodaj gotov denar, pošto nakaznico (Money order) ali bank chek. Lek in nasvete pošlje dr. Ham z obratno pošto. Priloži znamko za 2 centa za odgovor. Naslov naredi:

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE

No. 11 William Street.

Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, menjice, in dolžna pisma.

Izposluje in izterjuje zapuščine in dolgeve.

MAURIN & BANO

418 Pine Str., Calumet, Mich.,

DOMAČA POGREBNIKA

(se priporočata

Slovenec in Hrvatoma za vse potrebne opravke o priliki smrti, bodisi oskrbljenje okusnega mrtvaškega odra, maziljenje trupla, uredita ves pogreb, preskrbita krato po želji in grobišču. Žalnoči nemajo skrbeti za nobeno stvar v takej priliki. Vse to napraviva ceno o in zelo fino. Na razpolago imava lepe vozove, ktere priporočamo za krsto, poroke in druge prilike. Priporočaje se vsem Slovincem in Hrvatoma znamujeva se z veleštovanjem

Maurin & Bano.

JOHN GOLOB,

izdelovalec

umetnih orgelj

se priporočata za izdelovanje in popravilo KRAJNSKIH HARMONIK. Cena najcenejšim 3glasnim od \$25 naprej in treba dati \$5 „are“. Boljše vrste od \$45 do \$100. Pri naročilih od \$50 do \$100 je treba dati polovico na račun. Glasovi so iz jekla, trpežni za vse življenje. Delo garantirano in prva poprava brezplačna.

JOHN GOLOB,

1111 Chicago Street, JOLIET, Ill

HOTEL

Warenberger

J. STREIFF & CO., lastnika

130 Greenwich Street, New York

(v bližini tiskarne „Glas Naroda“).

V našem hotelu ostanejo navadno Slovenci dohajajoči iz Avstrije.

Dobro postrežba po nizkej ceni.

Prodajamo

parobrodne in železniške listke

Podpisani priporočam vsem Slovincem svoj krasno vrejani

Hotel Florence

177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Vedno bodem točil razno izvrstno sveže pivo, posebnost pravo importirano plzensko pivo, fina vina; izvrstne smodke in okusna jedila bodem dajal vsem gostom proti zmerni ceni; na razpolaganje je lepo

kegljisce.

Posebno se priporočam rojakom za razne svečanosti, veselice, poroke itd., ker storil bodem kar je v moji moči.

Slovinci obiščete me obilokrat!

Svoji k svojim!

Se spoštovanjem

Frank Gole,

hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Ustanovljena 1884!

THE CARNOLIA CIGAR FACTORY

F. A. Duschek, lastnik.

Priporočam posestnikom Beer Salonov in grocerijskih prodavnic vrstne fine smotke (Cigars) po jako nizkej ceni. Edini izdelovatelj: FLOR DE CARNOLIA ali „Kranjska Cigars“ z barvano sliko.

Zaloga izvrstnih dolgih viržink z slamo.

Na zahtevanje pošiljam cenik (Price list).

Naročila se vestno in točno izvršujejo.

Uzorce (Samples) kakor tudi večja naročila pošiljam po pošti in se pri sprejemu nič ne plača, ako se mi gotovi Money Order ali chek pošlje z naročbo vred. Novci se tudi lahko pošljejo na „Glas Naroda“. Moj naslov je:

F. A. DUSCHEK

345 E. 78 STR.

NEW YORK, CT

Svoji k svojim!

Spretni agentje se sprejmo proti ugodnim pogojem

HRVATSKE DOMOVINE

glasoviti in proslavljeni zdravnik

Dr. G. IVAN POHEK

sedaj nastanjeni zdravnik na
corner 6th & Minnesota Ave.
KANSAS CITY, KAN.

kateri je predsednik velikega nemškega vseučilišča ter predsednik zdravniškega društva in jeden najpriljubljenejši zdravnik zaradi svojih zmoglosti pri tamošnjem ljudstvu,

priporočam se slovenskemu občinstvu za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kakor tudi vnanjih bolezni.

Glasoviti in proslavljeni zdravnik, ki se je izučil in prejel diplomu na slovenskih zdravniških vseučiliščih v Beču, Monakovem, New Yorku, Philadelphiji itd. itd. je bil rojen v Samoboru na Hrvaškem, ima 25 letno zdravniško skušnjo, zdravi najtežje in najopasnije človeške bolezni. Prišel je mlad v to deželo, z žulji in bogatim znanjem in akusnjami

Dr. G. IVAN POHEK,

jega rojak, Dr. Gjura Ivana Poheka. On je na

stotine in stotine

nevaryno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojem rojaku in bratu, po krvi in rodu.

Dr. G. IVAN POHEK

se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju žensk in otrok: v tem je nedosegljiv.

VSI ONI,

kateri nemorejo osebno k njemu priti, naj opišejo natanko svojo bolezen, kako stara je bolezen, in on odpošlje takoj zdravilo in navod, kako se zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, on to gotovo dotični osebi, ker neče da bi kdo trošil po nepotrebnem svoj krevatni zaslužni denar.

NASVETE DAJE ZASTONJ.

Vsa pisma naslovite na:

Dr. G. IVAN POHEK,

Cor. 6th & Minnesota Ave.,

KANSAS CITY,
KANSAS

svaček, 15 ct.
tonija vezirjeva mati, 18 ct.
arodne prepovidke iz sočnih planin, 18 ct.
modin, izvirna povest, 30 ct.
reko morja, 30 ct.
apitanova bti, 35 ct.
vesti iz potovanja in / 50 ct.
protanske povesti,
brani spisi: Josip Pagliaruzzi 50 ct.
Pagliaruzzi poezije I. del, 45 ct.
II. del, 45 ct.
Ant. Puntek: Zbrane pesmi, 45 ct

Tiskarna

„Glas Naroda“

109 Greenwich Str.,

New York.

se priporočata

izdelovanje vseh del spadajoč v tiskarsko delo kakor: pravil za društva, vabil, okrožnic, brošuric, kart, nalepk, pismenega papirja itd.

Vse delo ceno in lično napravljeno. Društvene knjižice (pravila) z vplačilnimi polami, pivnim papirjem, v platno vezane, so naše specialiteta. Uzorce na razpolaganje in naznani me cene.

BENZIGER BROTHERS

36-38 Barclay Street, New York.

TOVARNARJI

potrebščin za katoliška društva.

Posebnosti naše hiše so:

regalije (društvena znamenja).

Zastave, bendera, prepasnice in redovni znaki.

Sablje,

nožnice,

čelade,

čepice,

zavijane rokavice,

rokavice itd.

Vse to napravimo natanko po predpisu raznih društev.

Zlate in srebrne kolanje naša specialiteta.

Ustanovljeno:

New York, 1833. Cincinnati, 1850. Chicago 1857.

Slika predstavlja

srebrno uro

z jednim pokrovom na vijak (Schraube), na katerem je udelana zlata podoba, bodisi: lokomotiva, jelen ali konj, in stane z dobrim, Elgin kolesovjem

na 7 kamnov samo \$13.50

in na 15 kamnov samo \$15.00

Na zahtevanje se razpošiljajo ceniki frankovani.

Poštena postrežba in jamstvo za robo je moje geslo.

Za obilo naročbe se priporočam z vsem poštovanjem:

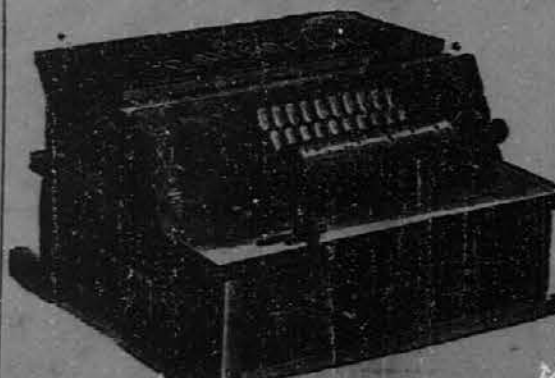
Jakob Stonich,

89. E. MADISON STREET. CHICAGO, ILL.

THE STANDARD GEM ROLLER ORGAN

to je čudo sedanjosti.

Igra nad 300 komadov. Vsako dete zna igrati.

je čas si omisliti ta instrument. Pošljite nam \$3 in mi vam pošljemo in instrument, ostale \$3 plačata pri sprejemu. Imamo na tiscice priporočil, Sim. Novak.

Veseli me, da imam tako dober organ. Iv. Cernič.

Organ, dobil ravno tak je, kakor popisani. Provroča, da dekleta plešejo, Sim. Novak.

Jako pripraven za darilo. Zelo dapače. C. Justan.

Dvojne cene je vreden kolikor sem zanj dal, boljše ga ne bi dobil. Rud. Pechauer.

Toplo priporočam organ vsem prijateljem godbe. Tom. Klanc.

V mojo prodajalno vabi kupce. Kratkotrajno ure. Ad. Jersich.

Denar zaslužim z organcin. Vaj ga ljubijo. John Zeblich.

Ta godbeni instrument je nedosegljiv in najpopolnejši avtomat. Ni potreba nikakega znanja muzike. Vsekdo zamore na njem igrati cerkvene pesmi, valčke, polke, škotsko itd. Izvrstno spremljevanje za petje. Naše orglje so lepo delo in celo kras v hiši. Popolne orglje, ktere igrajo 300 komadov, veljajo le \$6. Sedaj

je čas si omisliti ta instrument. Pošljite nam \$3 in mi vam pošljemo in instrument, ostale \$3 plačata pri sprejemu. Imamo na tiscice priporočil, Sim. Novak.

Veseli me, da imam tako dober organ. Iv. Cernič.

Organ, dobil ravno tak je, kakor popisani. Provroča, da dekleta plešejo, Sim. Novak.

Jako pripraven za darilo. Zelo dapače. C. Justan.

Dvojne cene je vreden kolikor sem zanj dal, boljše ga ne bi dobil. Rud. Pechauer.

Toplo priporočam organ vsem prijateljem godbe. Tom. Klanc.

V mojo prodajalno vabi kupce. Kratkotrajno ure. Ad. Jersich.

Denar zaslužim z organcin. Vaj ga ljubijo. John Zeblich.

opazili celo šumečo vodovje reke.

Hkrati — kakor na povelje Najvišjega — je razsvitljala mnogobrojno barvena luč podnebje — žarki so se upirali na vse strani in razdelili kakor bojni trakovi — skrajni sever je bil podoben kakor krasnemu naglavnemu nakitu kake kneginje, raz kterega hlesče dijamanti in briljanti.

Nad mrtvo pustino, pokrito z belo odejo in enomerno divjino je odsvital blek kakor bi v nebesih obhajali veliko svečanost.

Vaska migljajoča zvezdica je bila kakor krasno brušen dijamant, vsak mirnih planetov pa kakor bled biser.

Severni sijaj je bil pa pravi blešč, kronski svečnik, svetilnik neizmerne kraljeve dvorane, v kterej se svetlikalo mnogobrojnih lučič. Kazalo je kakor bi Gospodar vsega zapovedal odpreti široke dveri, da zamore ljudstvo videti vso to krasoto.

Toda blaše te svečanosti je bil tako redek, tako ptuj za ubožno ljudstvo zemlje.

Nakrat je postalo vreme milejše. Bleda luna se je prikazala izza hribov, nje obraz je obdajal bel pajbovan megla. Vpirala je svoje sleberno blede žarke na zemeljska bitja in se hitro pomikala na horizontu. Le za trenotek je bila na nebu žar v barvah mavrice — a le za trenotek. Ko je pa mesec obdal svitnati plašč megla, obrobjen z mehko kožuhovino oblakov, zgubljala se je razsvitloba.

Vsaka vrata in okno tam gori v kraljevi palači so bila zaprta s zastorom.

Zvezdice in planete so zakrili oblaki.

Lahno je zopet začelo snežiti na počivajočo zemljo, aneg je padal na skale in gorke robove ter pokrili novi led ob reki.

Temno siva noč je počivala pod nebom in nad zemljo.

Dva moža sta se prikazala na razprotnem stegu.

Jeden je bil visok in repak v belkasto sivih obleki, na hrbtu imel vrčko, na rami puško, v desnici pa palico.

veliki zamiseln.

Nato je upiral palico ob led reke; gledal na drugo stran in premišljeval.

„Poskusiti moramo“, rekel je tiho kakor bi sam sebi govoril.

Vedno je mali pogledoval na njega in vlekel pipico, parkrat je tudi nastavljal steklenico na usta in si „dušo privezal“.

„Pričakuje me jutri zjutraj“, govoril je veliki sam seboj. „Pričakuje me; zato moram priti. Vsaki dan ne obhajamo poroke. Zagotovo me pričakuje jutri zjutraj“.

Pogledal je v zrak in na okolu, potem pa glasno rekel:

„Vzdigniti se morava. Vse kaže, da dobimo slabo vreme!“

Mali je vstal in si oprtal vrečo na hrbet.

„Da, da nevihta pride“, meni on. „Vihar bo!“.

„Poskusiti moramo skakati čez ledene plošče“.

„Gospod, nesreča se bode dogodila!“.

„Neumnost! Trdna volja moza vse premaga. Zenin sem.“

„Tim huje za tvojo nevesto, ker bode še pred poroko vdova“, je menil mali.

Veliki je preiskaval jermena na krpljah in jih bolj pritegnil, ter se napravil na pot.

„Hočeš li Vi prvi iti čez reko?“ vprašal ga je spremljevalec.

„Da“.

„Ali ne bi bilo bolje, da odložite vrečo in puško?“

„Ne“, odgovoril je kratko.

Nato je s palico led preiskaval in naprej drčal.

„Bediti previdni! Led poka! Pazite, ledene plošče se vale po reki!“ Klical je mali in zopet visoko nagnil steklenico s žganjem.

„Pojdi za mano, kazal ti bodem pot“, klical je oni in za trenotek glavo obrnil za spremljevalcem.

V tem trenotku se je led udri, tanki led pod snegom. Poskušal je gorenji del telesa in nogo vpreti na mimo plavajočo veliko ploščo leda. Ni se mu posrečilo.

Ko se je utapljal, potegnil ga je tok pod led.

Mali je stal na obali in imel oči in usta odprta ter gledal za njim.

Pogovor med Gobarjem in Muharjem.

Muhar: „Kje si pa bil Gobar poslednje tedne?“

Gobar: „Malo sem se pomudil v Columbus, Ohio, in ti Muhar?“

Muhar: „Po New Yorku se hodil izdelati velikanske zaloge, potem pa si dovolil naseljevanje le sja deloma naobraženim ljudem, to je takim, ki znajo pisati in citati in je pričakovali od njih, da se seznanijo s tukajšnjo ustavo in drugimi naredbami. Ali gospodje, kteri menijo rešiti sebi svoje ugodne stališče in patronizacijo Unij, kakor ti delavci sami in nativisti z njimi v družbi, se zelo motijo v tem pogledu. Rokodelci bodisi kterekoli stroke, in celo tako neprikljubni ruski in avstrijski Judje, znajo daudanes citati in pisati. Toraj tem ne bodo zabranili naseljevanje, niti je omejili. Na obrtojskem polju in čifutskem mešetarstvu ni pričakovati rešitve po Lodgejevem postavnem načrtu. Kar se pa na-

se zopet ogoljufali v nadi, pod Tammany vlado se šopirijo le samo „Irci v New Yorku“.

Muhar: „Prav jim je. Ni varno Nemcem dopustiti, da bi njih drevesa v nebesa rastla, ker drugače bi prismoda Viljem mislil on stran luč, da je tudi tukaj zanj kak kosček“.

Muhar: „Imaš prav, Nemci naj le svojo kulturo v glavo vtepajo Kameruncem in Kitajcem, dokler jim ti ne pretepo kože“.

Gobar: „Povej mi še kaj si na Barge office, kjer so sedaj izseljenci, videl in čul?“

Muhar: „Tam delajo grozno z naseljenici. Ladij plovni pool dela v toko železniškem počlu in ljudem po sili novce vzamejo, da se vozijo, če hočejo in to po navadi zelo slabo in dolgo in po novem letu tudi za \$2 dražje v Chicago in druge kraje“.

Gobar: „Čital sem tudi, da je zelo nečedno na Barge Office?“

Muhar: „Pravijo, da razne živalice tam golazijo, naselniki zm. zujejo, tobe zelo slabo jed, ako se pridržani, a „hotelir“ državi vse drago računa“.

Gobar: „Da, da, saj sem že večkrat čul, da bodo stric Sama ti aradniki, kontraktorji in politiki popolnoma slekli.“

Muhar: „Na Barge office bi se res moralo malo pomesti, tam grajo pod eno odejo ladjeplavni pool se železniškim poolom, naseljenicem po sili denar iz žepa jemlje in ga po sili zmenjajo, da naseljenca brijejo brez britve, da jo mu za lepe novce drag tikel in siromak se dolgo in slabo vozi ter ima polno čenčev; pri restavraciji dobé gotovo tudi komišen in tako delajo pod republikanško in demokratično vlado.“

Gobar: „Toraj brezove metle potreba in arovec“.

Muhar: „Vem se dosti, a nečem vsega povedati ker bi znalo vse v popir“ priti in to koga skeleti“.

Gobar: „Dobro, dobro, nisem preveč radoveden in mi že v kakej prihodnosti. Good by! Moram prirediti Williamsburg“.

Muhar: „Dobro, danem v New Yorku, da se neka-“

aslo naj bode: Naročujmo, odpirajmo in agitirajmo — nas pravi, neodvisni list „GLAS NARODA“! Temveč naročnikov, večji in boljši bode list.

Upravištno in uredništvu „Glas Naroda“ 109 Greenwich Str., New York.

Opet napad na tuje delavce.

Naši anglo-ameriški razredni, so je delavski tovariši niti pojma nemajo, da v zelo mnogih slučajih ne dobivajo nič drugega od njih kapitalističnih politikarjev kakor prava ubožna spričevala. Duševna ubožna spričevala, kteri dokazujejo kako malo cenijo ugled in spoštovanje svoje lastne moči ogromne večine delavcev te dežele. In to zato, ker se politikarji upajo de-

Durrant obesen.

Dve leti se se odvetniki borili za njegovo življenje.

Pogumen šel pod vislice.

St. Quentin, Cal., 7. jan. Theodore Durrant je prebil njegovo poslednjo noč do 12. ure v veliki razburjenosti. Njegovi stariši in več prijateljev so bili pri njem do pol noči. Potem se je vlegel in nemirno spal do jutra. Kazal se je zelo mirnega, ko se je oblačil za poslednjo pot. Z veliko skrbnostjo si je zbral obleko in zahteval ovrtnik in zavratnico, kar mu pa niso dali vlad starega običaja. Njegova želja se je spopolnila. Katoliški duhovnik je prišel k njemu in ga pripravil na poslednjo pot. Durrant je bil miren in pripravljen na smrt. Le pol ure pred usmrtenjem, ko ga je obiskala njegova mati in od njega slovo vzela, se je kazal ganjenega.

Ob 10. uri se je napolnila pobeljena in sicer prazna soba, v kterej so bile vislice, z uradniki in pričami. Za duhovnom je prišel oče ubojenega v spremstvu dveh odvetnikov. Jokal je, a ni kazal nobene žalosti. Šel je okolu vislice

ako ne bi sami kapitalistični sodniki sprevideli, da nema nikake koristi za njih krušne gospode, zato so jo proglasili za zoperustavno. A domači delavci pa niso ničesar rekli, niso nič ugovarjali.

In vendar niso taki postavniki nerti nič drugega kakor nekaj poziv na najbolj kratkovidne ali slaboumne domače delavce, da goje sovražnost proti tujim delavcem, kteri jim „odjemljejo njih kruh“. Gotovo se pa nahaja v tej deželi še vedno več tisoč ameriških delavcev, kteri ne bi niti s prstom ganoli, ako bi se reklo, da so priseljeni delavci popolnoma svobodni; na drugi strani je pa še več onih, kteri v istih slabe čase pripisujejo naseljenim elementom, kapitalističnim uzrokov pa ne vidijo. Tem poslednjim pa dajo „modri“ kapitalistični politikarji duševna ubožna spričevala.

do sprednje strani, stal tako blizu, da je zamogel biti sinu do poslednjega tako blizu kakor najbolj mogče.

Malo minut pozneje je došel Durrant. Glavo imel po konci, ponosno, prav tako kakor pri pravdi. S trdnim korakom je stopal po stopnicah k vislici, in ko mu je hotel rabelj deti zanjko za vrat, rekel je mirno in popolnoma jasno na začudenje vseh: „Ne deni še vrvi name, moj ljub! počakaj, da spregovorim“. Ko je kljub temu čutil konopec za vratom, rekel smeje, da naj še ne pritegne dokler ni pripravljen. Potem pa prišel prav jasno govoriti in ni kazal ni najmanjše razburjenosti: „Ali mi hočete kaj reči? — Well, jaz želim Vam nekaj povedati —“ Prišel je zagotavljal, da je nedolžen, da odpusti njegovim sovražnikom in bode mirno umrl. Ko je končal, je padla zaklopnica. Telo se je vzdignilo in mirno viselo; smrt je odmah nastopila, Durrantov tilnik je bil zlomljen.

Čez 11 minut so sneli truplo in deli v pripravljeno krsto. Mati usmrtenega je zahtevala, da ga še enkrat vidi. Vrgla se je na truplo, poljubovala obraz mrtvega, dokler jo niso uždajane priče odpeljale od prizorišča.

Vsi se zlagajo v tem, da v tej ješnišnici se ni nobeden obsojenih taklako mirno v smrt kakor Durrant. Sam je rekel, da bode tako mirno umrl kakoršna mirnost je prirojena kanadskemu Indijancu, saj indijanska kri se je pretakala po njegovih žilah, in to besedo je močito držal. Ni hotel nikako omamljivo sredstvo vzeti, kar mnogo obsojenih stori. Goldeson, kteri je solsko deklico na ulici ustrelil, je pred usmrtenjem tolko žganja zaužil, da so ga pod vislice morali vleči in bil skoraj brez zavesti.

William Henry Theodore Durrant je bil 1. nov. 1895 spoznan krivim umora šolske deklice Blanche Lamont, katero truplo so našli objeden z onim Minnie Williams meseca aprila istega leta v neke cerkvi v San Franciscu. Durrant je bil obsojen dne 21. febr. 1896 biti obesen, toda njegovim zagovornikom se je posrečilo to obsodbo blizu dve leti zavleči.

Durrant je bil pomočnik superintendenta nedeljske šole Emanuel baptistovske cerke, zelo marljiv in delaven član. Študiral je zdravilstvo. Vsi so ga imeli za zelo pobožnega in dobrega mladeniča. Dne 13. aprila 1895 so našli truplo Minnie Williams v sobi

knjižnice nedeljske šole. Od 3. aprila so tudi pogrešali Blanche Lamont, ktera je bila tudi ud cerkve, ko so našli prvo truplo, so pričeli iskati tudi drugo in je tudi našli drugi dan v zvoniku popolnoma golo. Truplo od poslednje je tam namanj teden dni ležalo. Minnie je bila pa dan preje umorjena. V knjižnici so našli tudi listek Blanche in to je dalo povod, da so sumili, da sta oba umora v zvezi. Durranta so videli na predvečer odkritja umora v družbi z Minnie. Prijeli so ga in pričela se pravda, ktera je vzbujala veliko pozornost v vsej deželi. Zvedenci so določili, da ste bili deklici zadržani. Pri pravdi so rabili punčke, da so porotnikom pokazali v kakem položaju so trupla našli. Našli so tudi in se prepričali po načinu umora, da je bil morilec več zdravilstva. Durrant je hotel dokazati nedolžnost. Iz zapisnik šole je hotel dokazati, da je bil on dan v šoli, ko se je umor dogajal. Dokazalo se je pa vendar, da vlad prošnje drugi dijak on ko je bilo ime Durrant pok. Dne 1. nov. 1895 je bila obravnava in ti so Durrant minut trajanjem po

Ljudi slovenski zavod

Fr. Sakser & Co.

„GLAS NARODA“

109 Greenwich Street, New York

postreduje

prevečnje listke za vse parobrodne družbe in železniške proge.

Parobrodne družbe: GENERALE TRANSATLANTIQUE, STAR LINE, AMERIŠKA DRUŽBA, BREMSKI LLOYD, BURŠKA DRUŽBA, ROTTERDAM-NIEDERLAND LINE IT

Ugodna vožnja do Milana \$24, francosko dužbo do Milana 8 Brzoparniki ali drugi, kakor na željo in dogovor.

Posilja točno in vestno

cena v staro domovino

ceno in zanesljivo, dosedaj smo odposlali že skoraj milijon gold. avstr. velj.

Pri večjih svotah in menjavi priporočamo menjice dobrih sredstev hranilne vloge v razne slovenske posojilnice.

Vsak Slovenec naj se na nas obrne, ker vsakomu dobro po štati je treba na naš naslov. Vsek potnik naj nam brzojavi ko piše, po kateri železnici v New York pride in čas. Ne krivonosih agentov; nesprijemite transfer tiketov, ker ti Vas v drage, a nič vredne hotele in Vse povsodi oslep; računajo \$3 za dan, a ni kaj jesti; pri nas upravitelje kakor sami hotel nam dohod natanko brzojavno ali pisмено naznauite, prihod novce. Ne verujte nikomur, ki Vam reče, da smo se mufali drugače. Pri nas govori vsakdo, točaj le samo eden slovenski in hrvatski. Glejte na številko 109 Greenwich Str. na k. sle Street!

Ako se kak potnik pripeče do vodo to je Hudson, kjer so vse železniške postaje, daj se vsede na kenijsko železnico in kon reče, da vstavi na Carlisle Str., potem ima le dva mala h nas in kakor hitro na Greenwich Street stopi iz Carlisle Str., pri našej office jenja vidi našo višnjevo tablo z napisom „Glas“

Kdor potuje naj bode previden, ker dragače ga

Tiskarna „Glas Narod“

109 Greenwich Str., se priporoča

v izdelovanje vseh del spadajoč v tiskarsko kor: pravil za društva, vabil, okrožnic, kart, zalepk, pismenega papirja

Vse dolo ceno in lično napravljeno. Društ (pravila) z vplačilnimi pošilj, pivnim papirjem zane, so naše specialiteta. Uzorec na razpolo me cene.

del, da je bil k smrti obsojen

del, da je bil k smrti obsojen

del, da je bil k smrti obsojen

del, da je bil k smrti obsojen

del, da je bil k smrti obsojen

del, da je bil k smrti obsojen

del, da je bil k smrti obsojen

del, da je bil k smrti obsojen

del, da je bil k smrti obsojen

del, da je bil k smrti obsojen

del, da je bil k smrti obsojen

del, da je bil k smrti obsojen

del, da je bil k smrti obsojen

del, da je bil k smrti obsojen

del, da je bil k smrti obsojen

Žena: „Mož kdo pa tako smrči, v sobi mora biti še nek tretji?“
 pa je?“
 Iz „Koledaria“

PISARNE:
NEW YORK 3 Bowling Green
P. O. Box 200.
HAVRE 35 Quai d'Orleans.
PARIS Main Office 6 Rue Auber

Ta proga se razloži od drugih v tem, da ne dovede potnike samo hitro in varno na namenjen kraj, temveč, da jih tudi med potjo z jakimi in dobrih tečno hrano, vinom in dobro postrežbo preskrbi.

Tovarno zaprli.
Troy, N. Y., 7. jan. Danes večer se je nazpnilo, da tovarne Troy Steel Co. na Breaker Island, v katerih se, pred 10 dnevi delo postavili

v poneedelj vzhruhniti štrajk zaradi znižanja zaslužka za 10 odstot.

Unija prejemov ima \$60.000 praviženja, a tudi od družih Unij bodo dobili na teden \$1240 podpore. 7500 delavcev je prizadetih vsled znižanja zaslužka.

Jakob Powell in Williams Jones sta bila danes populodne usmrtna valed razstrelbe v Avondale premo-gokopu. William Bennan in John Jones pa tako hudo poškodovana, da ni upanja za nju okrevanje.

Na gromadi sežgali.
Fort Smith, Ark., 10.

ljali in toraj...
na odposlati brodovja.
na, 12. jan. Španska
ska ladja „Galicia“ je na
bali Kube, blizu Manzanillo,
ina Santiago de Cuba, za-
ribisko ladjo iz Jamaice,
je imela na krovu vojne po-
ščine, zdravila, jedila in obleko.
Washington, 17. jan. Dr-
vnemu oddelku je včeraj dospel
zobjav od višjega konzula Lee, v
kem naznanja, da se n-miriv v Ha-
ni niso ponašali.
Havana, 17. jan. Vojaško so-
sede je ukazalo zapreti urednika
eta „Concentrado“. Več napadov
na vojaštvo je temu povod.
Havana, 18. jan. Tukaj go-
varijo, da bode general Blanco od-
stopil in sploh verujejo tej govo-
sci. Pripoveduje se, da so tudi v
Madridu nezadovoljni z njegovo po-
stanko. Ako se Blanco umakne,
bode najbrže nazaj Weyler, kar
bode konec avtonomiji.
Na več krajih so bile bitke po-
vedene dni, a svede zagotavljajo
spanci, da so vstaje premagali
povodi. Vstasi so naskočili in
vzeli kraj Cano pri Havani. Tja so
brzo odposlali vojske iz Havane.

Evropske in druge vesti.

Perim, 14. jan. Angleški par-
nik „Dunera“, kateri je dne 29. dec.
odplul iz Southamptona proti
Bombayu, poroča, da je na visokem
morju našel nemško vojno ladjo,
ktera si ni mogla nič pomagati.
Natančnejih poročil ni.
London, 15. jan. Na Angle-
škem se je našel sodnik! Ta mož je
obsojil kraljico Viktorijo v plač
5 šilingov globe. Uzrok temu je bil
nje pes. Policaj je dobil kraljičine-
ga psa brez torbice na Westminster
mostu, a s psom je bil tam hodil
služabnik. Ta služabnik je prosil
sodnika, da naj ne izreče kazni, ker
je pes kraljičin. Sodnik pa je odgo-
rnil: „Pes kraljice ravno tako
ugrizne kakor kak drugi, in to boli
vsakoga ravno tako, kakor bi ga
ugrizel drugi pes. Kraljica ima
plačati 5 šilingov kazni in stroške“.
London, 15. jan. Brzobjav iz
Pariza naznanja, da so na južnem
Francoskem nastale velike povod-
nji v sled vednega dežvanja, reke
so stopile iz strug in preplavile
zemljišča na milje daleč. Mnogo
živine je poginilo in več hiš se je
podrlo; vendar ni nobeden človek
utonil, kakor do sedaj znano. Pre-
bivalce spodnjih delov so ob pra-
vem času rešili.
Paris, 16. jan. 126 patrijoti-
nih in vojaških društev je napra-
vilo danes parado na čast generalu
Sausiersu, kateri odstopi zaradi
starosti od službe vojaškega gover-
nerja mesta Pariza, katero je oprav-
ljal od l. 1884. Kakih 10.000 oseb je
marčalo, in stari general je gledal
raz okno justične palače. Mnoci,
ktera je gledala to parado je bila
od dijakov naštevana in napravila

je 20 o...
rova vsled ognja.
Korfu, 18. jan. P...
žji v katoliški cerkvi je včeraj
mož napadel duhovne; jednega je
umoril, drugega nevarno, dva pa
lahko ranil.
Peterburg, 18. jan. V Donec
rova pri Tagacok je danes nastala
razstrelba, ktera je zahtevala žrtev
40 rudarjev.
Der Haag, 12. jan. Oficijski
brzobjav iz Batavia poroča, da je
Amboina, glavno mesto Molukken
otoka istega imena, razdejano po
potresu. 50 oseb je bilo usmrtenih,
200 pa ranjenih. Med onimi, kteri
so se rešili svoje življenje vlada
velika beda, ker so vse svoje stvari
zgubili.
Amboina je zelo važen Molukken
otok, na katerem rastejo razne drago-
cene dišave in se nahaja v malai-
skem arhipelu, med Celebes in Novo
Guinejo. Otok je visok, hribovit
in zelo rodovit. Last je Holand-
cev. Amboina je kakih 30 milj
dolga otok in obsega 264 stirijskih
milj. Na letu izvažajo kakih 500.-
000 funtov čebic. Prebivalci so
večinoma Malajci. Na otoku je
30.000 prebivalcev, v mestu Am-
boina pa 13.000.

Listek

Domobol.

(Poljski s. izal H. Sienkiewicz.)
(Dalje.)

Polunoč so naznanjale ure raz-
zvonik v Aspinwall in Skawinski
še ni mislil zapustiti prijetno mu
visočino. Može se je valovilo pod
njegovimi nogami. Ogenj iz svetil-
nika je metal svoje orjaške svetle
žarke na morje. Daleč je zrl o
starčka v mirno nočno daljavo.
Ali ta daljava se je nekako luči
približavala. Veliki vali so se v
temi privlačili do otoka in bili ob
skale, peneč vodo pa luč svetilni-
ka rudeče barvala. Dotok se vedno
bolj bližal in poplavljal peščene pla-
njava. Fajnostni glas oceana je bil
vedno bolj silovit in glasnejši, kmalu
sličen šumenju pragozda, in zopet
tisočero glasov ljudi. Kratki molk,
nato stek in zdihi in zopet grome-
nje. Nato je veter odgnal meglo,
pomedel črne, raztrgane oblake,
kteri so meseč zakrivali. Od zapa-
da sem je pihel veter vedno močnej-
je in močnejše. Vali so bolj ljuto
bili ob zidovje svetilnika, iz dalja-
ve je prihajal vihar. Na temni po-
vršini morja so se bliščale zelene
lučice na jamborih ladij. Te zelene
pike so bile sedaj visoko, sedaj niz-
ko, zibale se na levo in desno. Se-
daj je šel stari v svojo sobo. Vihar
je nastal. Tam zunaj so se ljudje
borili na ladjah z nočjo in temo
in valovi, v tej sobici je bilo pa ti-
ho in mirno. Celo udarci valov in
viharja so bili le slabo slišati skozi

drugi...
večjemu sp...
daje razloček.
Vendar se čuti...
erečnega kakor se ni...
nju. Ko je dan napočil...
svoje ležišče, zaužil uborn...
trek, očistil steklo svetilnika, p...
tem se pa vsedel na mostovžu, in...
se zatopil v neskončnost morja, in...
kojem se ni njegovo oko naveličalo
gledati raznovrstne slike. Navadno
je videti na velikanski, temno viš-
njev površini brezštevno razpro-
strenih jader, ktera se na soncu
tako blešči, da je potreba oko za-
preti; včasih se jadernice tudi raz-
postavijo v zaporedno dolgo vrsto
in to radi vetra in so videti kakor
tropa morskih tic. Rudeči sodi,
kteri zaznamujejo pot, se tiho in
labno zibali. Med jadernicami se
je vsaki dan okoli poludne vzdigo-
val gost dim. To je naznanilo par-
nik, kteri prevaža blago in osebe
med New Yorkom in Aspinwallom.
Na druge strani mostovža je imel
stari razgled med Aspinwallom in
njegovo živahno lukco, polno jam-
borov, nebroj ladij in čolnov. Nek-
aj bolj daleč mesto z belimi hiša-
mi in stolpi. Iz višine svetilnika
so bile videti hiše tako majhne ka-
kor škatičice, ladje kakor orehove
lupine, ljudje so se pa premikali
kakor male pičice na belem kame-
nu glavnih ulic.

Zjutraj je donasal lahen vetr iz
iztoka posamezne glasove človeške-
ga početja, pred vsem pa pikanje
parne piščalke. Opoludne je vlad-
dal popolnoma mir. Premikanje
v lukci je prenehalo, pomorski ptič
so se poskrili v skalnate dupline,
vali so bili slabši in se komaj še
premikali, nad zemljo in vodo je
vladala smutna tišina. Deli rume-
nega peska, kateri se je pokazal po
odtoku, so se bleskali kakor zlato
med vodno površino in skalami,
svetilnik pa je nadkrijeval vso ra-
van. Solneni žarki so se upirali iz
nebes na vodo, pesek in skale. Tu-
di starčka je napadla sladka utru-
jenost. Čutil je, da mir, ktere ga
je užival, je bil izvrsten in ako mi-
stil, da ga bode vedno užival, po-
tem si ni nobene stvari več želel.
Užival je mirno to srečo, ali ker je
že v človeški naravi se vsega do-
brega hitro privaditi, tako je tudi
on počasi zadobil upanje i zaupa-
nje in mislil: ako že ljudje mislijo
na osodo svojih onemoglih in jim
stavijo hiše, kako bode se le Bog
svojim onemoglim pripravil ugo-
den prostor za počitek? Čas je be-
žal in ga potrdil v zaupanju. Star-
ček se je polnoma udal na svojem
skalnatem otoku, na svetilniku in
v samoti. Seznanil se je tudi z
morskimi pticami, ktere so gnjez-

Volkov. Okolu Kočevja se
klati sedaj več medvedov in volkov.
Nedavno napadel je v gozdu blizu
Kočevja volk nekega kmeta ter mu
odgriznil desno nogo.

Štajerske novice. Štajerski
deželni zbor sešel se je v torek
dne 28. m. m. k prvemu zasedanju.
Kakšni bodo vspehi, ne moremo še
sedaj govoriti; da pa bo dela dosti,
vé vsakdo. Saj nam je odstopivši
dež. glavar Wurmband mnogo
razvlekel, kar bo treba zopet vre-
jati in pospravljati. Zbor otvoril je
deželni namestnik Bacquehem ter
razvil načrt za bodoče sklepanje.
V programu so: podržavljenje de-
želnega gimnazija v Ljubnem, pri-

sojenci. Kaut amora tren gra-
nikov pred cerkvijo v Sjeničaku je
bilo izmej 36 radi umora obtoženih
kmetov obsojenih 11 na smrt, dva
radi pomaganja pri umoru na 3 leta
oziroma na 2 leti ječe s poostre-
njem, dva radi podpihovanja k
uporu na 10letno težko ječo, 4 radi
tatvin na 2 leti! Ostali pa so
bili oproščeni.

Drakonična obsodba. V
Litomišlja so pripeljali te dni v že-
lezo ukovanega češkega podčastni-
ka pred vojno sodišče. Podčastnik
je ob času praških nemirov rekel za-
povedujočemu častniku: „Izvolite
z menoj češki govoriti! Jaz razu-
mem samo češki.“ Vojniški sod je
obsojil podčastnika radi teh besel
na 10letno ječo.

Tragikomična dogodbi-
ca. V neki švicarski vasi bi bili
imeli zapreti postopača, ktere ga
oblasti že prav dobro poznale. Po-
stopač pa jim je nasvetoval, naj mu
pomorejo, da vstopi v legijo ino-
strancev, češ, potem bode za vedno
mir pred njim. Ta predlog je mo-
drim vaškim očetom prav ugajal,
zato so tudi plačali postopaču vož-
njo do Belforta. Namesto da bi
šel prekanjenec v Belfort, je šel k
sodniji v Basel, kjer je naznanil,
da ga silijo vaški očetje, naj vstopi
v službo tuje oblasti. Vsi člani
oblasti so bili radi tega obsojeni
na 30 dnij zapore ter 80 frankov
globe.

Tri sablje so bile glavni dar-
pod božičnim drevesom v hiši nem-
škega cesarja. Prestolonaslednik
Viljem in njegova brata so dobili
od svojega očeta sablje, na katerih
je urezan princen monogram ter
cesarski grb. Na jedni strani re-
zila je napisano cesarjevo posvetilo,
na drugi pa geslo, v katerem opo-
minja oče svoje sinove, naj zaupajo
v Boga ter naj se vedno hrabro bo-
jujejo.

Najnesrečnejši dan v
tednu se imenuje navadno petek.
Statistika pa dokazuje, da to ni res,
kajti najusodnejši dan v tednu je

znano, da je bil pokojni Sim-
pri nekem nemškem društvu
mogoče še kakemu drugemu, zaostan-
ni nihče nič dobil do danes, zato
prosim v imenu starišev rojake v
Coloradi, ako jim zadeva kaj po-
bližje znana, da jo naznanijo „Glas
Narodn“, kteri se bode gotovo po-
orinil vse drugo preiskati.
Diamondville, Wyo., 1. jan.
Frank Peterlin.

Listnica uredništva:

Rojakom odposljemo sedaj za
\$40.95 100 gld. avstr. veljave, pri-
dejati je še 20 centov za poštino
ker mora biti denarna pošiljatev
registrirana.

Koncert na citre

bode
v nedeljo 23. jan.
v dvorani g. Geo. Trav-
1015. St. Clair Str., Cleveland
Na citre bodo igrali tri 2
1 moški Tirolci (Avstrija)
peli svoje narodne pesmi.
Začetek ob 7 uri zveč.
Vstopnina nizka.

Kje je?

FRANK STROIN, doma iz Malega
Lipovca, okraj Žužembek na Do-
lenjskem, lansko leto je bil v Cle-
veland, O. Ako kdo rojakov vé za
njegov naslov, naj ga blagovoli po-
slati: Jožef Bobnar, Box 57,
Courtney, Pa., Washington Co.
(1-3)

Vabilo

na
prvi slovenski
maskeradni pre-
kterega priredi
slov. podp. društvo, Slovenija
štey. 44. Č. S. B. P. J. v Chicagi
dne 29. Januarja 1898
V DVORANI G. THAUMANA
na vogalu Centre in 18. Str.

Šest najbolj smešnih
darove v vrednosti \$50
ženske in tri moške maske
K obilni udeležbi vabi.
O

gubitku. Družbe predlažu naj se jino premoćarij pri-
no, in da to novo napravu
naivo v njih lastno korist.
iz dosadaj objavljenege se ni spo-
titi kako si J. Pierpont Morgan
toli maši. Deloma kaže kakor
nameravali zaslužke napraviti
takoimenovane „Sliding Scale“
se pravi po ceni, katero vrže pre-
mog na trg; deloma pa kaže, da
bodo naravnost poskusiti z na-
deljenja dobička.

V poročilih, ktere čitamo o Mor-
ganovem načrtu se glasi, da bodo
eno mehke mo premoću v imeno-
vanje petih državah pritrdili na
„pravo podlago“, in da bodo pre-
mogarjem primerno po zvišanju
na pridela, „objubili“ tudi temu
imerno višji zaslužek. „Ni se“,
glasi po besedah, „določena v ku-
gli primeri bode zvišana cena na
priat prišla premoćarjem. Ti po-

Krvava sodba v Zagrebu.

ZAGREB, 23. dec. 1897.

Včeraj, dne 22. dec. se je končala v
stolnici pravda, o kateri so
vski liberalni listi komaj še po-
bili in to prav suhoparno. Saj se
bravalo za kako kronano gla-
ktera gre na potovanje, ali za
pevkinjo, za plačano reklamo,
kak žaloigre so bili samo ubogi,
pdušeni hrvatski kmetje, šest-
deset jih je bilo na število, in
teh naj jih umrje je d n a j e t
vislicah, med tem ko je državni
avdnik predlagal smrtno obsod-
bo za sedemindvajset. Naši krvni
dniki so imeli samo trohico usmi-
sljivosti. Ne sedemindvajset, temveč
samo enajst ubogih kmetov naj
stane krvna žrtve pravice in jih
obesijo. Ostali morajo na leta v
so, ali bili so „oslobodenci“.

Zadava se je vršila za uboge kme-
je iz hrvatske vasi Sjeničak. Delali
jih odgovorne za dejanje, ki so
pripravili v prvi vrsti gospo-
darske in kulturne zaostalosti, za
ni dolg, ktere ga ni imeli ti
plačati, pač oni mogoćni zatira-
hrvatskega ljudstva na deželi, za
je nevednost in barbarstvo
jih kmetov nesposljiivi vir. Od
ženih jih ni manj kakor sa-
indvajset tožni skrivde umo-
nebrečnih uradnikov in za vse
sedemindvajset je državni prav-
predlagal smrtno kazen. Iz doka-
pri je menil državni pravdnik,

jenja tiskovne svobode pa tudi ne-
ma nikake nade, da bi bil vsprejet.
Politikarji se ne upajo časnikarstvu
kaj takega podati, akoravno ima
jeden ali drugi tajno veselje v to.
Ali otko ž njimi ne v e in ne more
vedeti kako se stvari v bodoče raz-
vijejo, in ako ne bi tak postavni na-
erti v okolišinah tudi postal dvo-
rezna naredba. Se zagotovostjo za-
moćno toraj pričakovati, da Ellis-
worthov načrt ne postane postava.

Ali s tem se ni zadeva za nas od-
pravljena. Prikazen takega predlo-
ga na politični površini je gotovo
znamenita. Poskus omejiti tiskov-
no svobodo, dosežanje prosto kriti-
ko (oceno) okovati v verige, je prav
znamenit gladi tega, da je jeden
politikarjev našel toliko poguma,
da je predlog predložil, to gotovo
da skupati na neko priznanje in
naklonjenost v onih krogih, kteri
so v zvezi s tako prikaznijo.

da ima prav in res se je tudi od
množih obdolženih mnogo obtežil-
nega izreko. Ali zaslišane so bile
pa tudi zelo čudne obtežilne priče.
Jeden del teh so bili sumljivi so-
krivde in sodevanja, ali niso jih
zatožili, samo da so jih zamogli ra-
biti kot priče, drugi so bili celo
kot sokrivci v priiskavi, ali vsejedno
so jih rabili kot obtežilne priče.
Zelo čudno je, da so se nekteri spo-
minjali vsake podrobnosti tega raz-
burjenega in zapetane prizora, ne-
kteri so celo utanko vedeli za šte-
vilo udarcev, ktere je kak posameznik
zatoženece prizadejal.

Urok pravde, ktera se je pričela
dne 15. novembra, je bilo umorje-
nje treh uradnikov Cviljanovica,
Brozovica in Djukovica, ktere je ubi-
la fanatična tedpa ljudstva, ko so
dne 21. sept. prišli Sjeničak, da
opravijo svoj uradni posel kot de-
lini komisarji. Hrvatski narod,
kteri ima zelo pretrpeti pod ma-
garsko vladu, je videl v teh vlad-
nih uradnikih sovražnike, češ da
so ti hoteli ta narod pod tako so-
vražni in bojevi magarski jarem
ukloniti. Pripovedalo se je, da so
prišli na cerkveni stolp obesiti ma-
garsko zastavo. Ako visi ta za-
stava 24 ur na zvorniku, potem je
nastopila ognjena vladu, in potem
bodo ubogemu narodu še poslednje
imovino vzeli to je: pljug in posteljo.
Siromasni narod pritiskan pod kru-
to silo posilne vlade, ktera nema za
njega drugega kakor bodala in ko-
pita pušk in bi iz njega stisnila to

svojem okusu vollice, tiskovno, zbo-
rovalno in govornilo svobodo bi
vkovali v spone, kričali bi po mili-
tarizmu in bridih, samo da bi pa-
del taki zastor kakoršnega žele ka-
pitalisti. Zastor, za kterm se na-
rod pleni, a to ne sme ta viditi in
ako tudi vidi mora molčati, ali pa
zopet one plenice poslati k polnim
jaslim. Kapitalizem se že boji male
opozicije, kaj še le preobrata. Do-
bro je pri vsej stvari le, da so ti go-
spodje poleg vse nesramnosti ven-
dar še toliko nervozni, da saj mali
znak njih poskusov pokažejo, ali so
pa to le male predskušnje njih ži-
lja po nesramni diktaturi. Narod
že sedaj zelo slabo vozi, ako mu pa
še več nalože bode prevrnil, potem
se bode pa pokazalo kdo bode huje
staknil ali oni, kteri sedi v vozu,
ali oni ktere vleče?

di poslednjo kapljico krvi — se je
povsipel, ko je dospelo poročilo od
popolnega podjarjenja, oborožil se
je, stražil cerkev, in prvi vladni
uradniki, kteri so prišli v pest tega
naroda, so postali žrtve. „Naš pljug
in posteljo hoće zapetiati?“ S tem
besedami je neka kmetica poslednje
udarila umirajočega urad-
nika. S tem je vse povedano! Bo-
jazno za poslednjo, siromasno imo-
vino, ktera je še ostala temu ože-
mu narodu, ga je napravila divjea,
v ljudstvu se je pojavil pravi žival-
ski nagon za vdrževanje in v obra-
njenje sebe in svoje malenkostne
imovine; brez preudarjenja, brez
premisleka, brez usmiljenja, in ne
vprašaje za kazen, so pobili tri
uradnike, od kterm so sumjili
gorje. Ti trije uradniki so nedolž-
na žrtve groznega gospodarstva,
ktero uprizarjajo magarski urad-
niki v tej nesrečni deželi.

Kdo je morilec? Ubogi, ožeti,
stiskani, zasledovani ljudje, sužnji,
kteri so se privadili molčati in
hkrati spoznali v sebi zaspano moč.
Neizobraženi in nepodućeni v no-
benej stvari (razven malo v veri),
so rabili svojo moć kakor živali.
Saj prav živalsko so z njimi postop-
ali. Za male krajcarje so morali
delati, ljudje morajo celo sami
pljug vlačiti, ako so se srećali s ka-
kim možem se zlatim ovratnikom,
so morali daleč od njega stati. Mol-
čati so morali, drugače je prišel nad
nje brič, orožnik, vojak, sodnik in
ječa. Sedaj jim je zavrela kri. Ko-

drustvam, kar nevelo kdaj nas
obišće nesreća. Mnogo je rojakov,
kteri pravijo kaj meni potreba tega,
dokler sem zdrav zaslužim in se
preživim, kadar pa umrjem pa ne
čutim nič. Ali taki nepremisljeni
nič, kaj bode v boleznih in smrti z
njegovo rodovino, to je se ženo in
otroci; ako je pa neoznežen, misli
naj na svoje stariše, kterm je tudi
še marsikaj dolžan, ker ako so ti za
njega leta in leta skrbeli v mladosti
in tudi ko dorastejo skrb za doto,
zakaj ne bi i otroci za nje ne skrbeli?
Nikdo naj se ne zanaša za te krvno-
žejne kapitaliste, tem ni drugega
mar nego lastni žep in trebuh; ako
njih delavce, kteri jim kapital na-
birajo, obišće kaka nesreća, se pa
za nje niti ne zmenijo. V starem
letu so nam vedno obetali, da nam
bodo zaslužek zvišali za 10 odstot-
kov, ali žalibog dosedaj je ostalo le
pri objubi; sedaj nam plačajo le
uborni \$1.40 za delo v nevarnem

likor srda in maščevanja se je na-
bralo v letih siromastva — je sedaj
vzbruhnili. Nastopil je krvavi dan
v Sjeničaku.

„Pljug in postelja nam hoće za-
petiati!“ V tem stavku je izra-
žena neizobraženost ljudstva, ktere
bo naravni nagib vodi, nego več.
Šestindvajset ljudi je sedelo na za-
tožni klopi zaradi umora treh urad-
nikov in vsi bili zatoženi groznega
zločina umora. Vseh šestindvajset
je analfabetov, to je, da neznajo ne
čitati, ne pisati! Nobeden ni hodil
v šolo! In ali je od taci ljudi kaj
drugega pričakovati? Ali se pravi
kako modro vladati? Namesto, da
bi med ljudstvo v deželo prinesli
kulturo in civilizacijo, namesto iz-
obražbe, podajali so mu knuto, bo-
dala, kopita pušk, smrt in ječo,
ako se v skrajni bedi, v obrambi
(namišljeni) trohice imovine upre.
Ta pravda je zgodovinski doku-
ment prokletstva vrednega magar-
skega gospodarstva na Hrvatskem.

Kaj bode prišlo, o tem je dal za-
tožni spis predokus. To je pravi
politični namerni spis najhujše vr-
ste. V tem se glasi: „Zalostna isti-
na je, da so v poslednjih letih od
vražni strani poskušali, naše še neiz-
obraženo kmetstvo ljudstvo našču-
vati proti duhovnim in svetovnim
oblastim, da s tem nekteri agita-
torji pod neednim in razburjenim,
proti oblastim naščuvanim ljud-
stvom lastne egoistične koristi za-
sledujejo, ali bolje v kalnej vodi ri-
barijo. Ko je bila na primer pred

obnežen in v onih nekotnih časa
nazaveštni. Ko so se zopet nekoli-
ko zavedli, so eden drugega vpraša-
vali, ako je kteri pobit, a vsi so bili
srećno obvarovani razven John
McLeoda, kteri je umrl okolu 6.
ure jutraj. Ko se je glas raznesel,
da se je eden teh predorov zrušil in
pet mož zasulo, hitelo je ljudstvo
takoj na mesto in začelo kopati in
odmetavati vstran kamenje, zemljo
in les, da bi jih rešili. Akoravno
ni nihče več mislil, da bi še koga
živega dobili, vendar so hiteli de-
lati kar je bilo v njih moći. Ko pa-
li so vso noć in drugi dan ves
dan, še le zvečer so začeli glas od
zasutih delavcev.

Ko sem bil zvečer na prostoru
nesreće, povedal mi je superinten-
dent od Anaconda Cooper Mining
Co., da se čuje glas zasutih rudar-
jev in izjavil svoje mnenje, da jih
nekoliko še živi, a ne misli, da vsi.
Ta glas je razveselil ljudstvo, ktero

nekaj leti v senjske biskupiji uve-
dena glagolitiška liturgija, kar so
takrat smatrali za urodno pridob-
itev, našli so se agitatorji, kteri
so med narod razširjali vest, da ho-
ćejo s pomoćjo glagolitičice iz katoli-
čanskega napraviti grško-pravoslavne.
Kljubu podučevanju od strani du-
hovščine in oblasti je prišlo na
posameznih krajih do nasilistev
proti duhovskim in svetnim urad-
nim organom, v mnozih slučajih je
bilo potreba vojake odpisati, da so
napravili red in mir. Vendar so
ostali neodkriti pravi krivci, tajni
ševanci in rovarji, namišljeni pri-
jatelji, v istini pa nasprotniki in
sovražniki ljudstva. Komaj je na-
stal mir, že so pričeli precej časa
pred volitvami za deželni zbor novi
zapeljivci zopet z nereno co ljudstvo
begati s klicem, da hoćejo pristiati
narodne stranke ljudstvo Maga-
rno prodati, in da bodo ti uvedli
nove davke, stare pa povišali,
pljuge, braue in drugo poljedelsko
orodje pa zapetiati. Zaradi tega je
nastala v mnozih krajih ljuta voli-
na borba, v kterej so pristase nar-
odne stranke pretili z smrtjo in
požigom, in to pretenje žalibog tudi
većkrat izršili. Ni se še poleg
vihar te voline borbe, ko so se pri-
čele meseca junija volitve za srbski
cerkveni kongres. Tudi se je gla-
voda zemljišne knjige Jurij
cerkveno in šolsko avtonomijo in
z njo pravico na bogate cerkvene
zaklade. Ko so bile te volitve že
končane, niso brezvestni agitatorji

je priporočen
od vseh zdrav-
kov zaradi
čistosti in u-
vrstnosti.

Prodaja se povsodi v sodčkih in
steklenicah.

še pustili ljudstvo pri miru. Raz-
širjali so vest, da bodo na vse
cekvah razobesili magarske zastave
in da bodo temu sledilo zvišanje
davkov. Taka vznemirljiva poro-
čila so poslednji čas iz Karlova
njega okolice razširjali so sosedni
okraje. Ljudstvo je pričelo po-
sebn po noći stražiti cerkve, da
bi bile zastave razobesene. Ljud-
stvo so natvezili, da ako bode za-
stava 24 ur vihrala na cerkvi, pri-
pada ona občina pod neomejeno
oblast Magjarov. Dosedanja upra-
va se je, finančna oblast b de vsa
vzela pod svoje področje. Z
brezmiselnost, ali za v izobražbi
zaostalim ljudstvom onega kraja
verjetno vest, so prinesli kmetje iz
Karlovca v Sjeničak dne 17. sept.
orzo se tam raznesla in še istega
dne se je narod zbral pri cerkvi in
je stražil. Od 17. sept. naprej je
vsako noć stal na straži oddelek
oboroženih ljudi. To se je tudi
dogodilo v noći 20. sept.

Dne 21. sept. jutraj so šli ljudi
domu, ker po duvu niso cerkv
stražili, pač pa so se kmetje me-
seboj dogovorili, da kmeta vsak
kdor vidi kakega tujca v xni, za-
hrup znamenje, ako bode magar-
zastava razobesena za bode str-
z možnarji in bitjem plat z
Istega dne so došli v Sjeničak
voda zemljišne knjige Jurij
novič, okrajni predstojnik
lini komisar Lucijan Broz
geometer Peter Djaković, ki
ko se je poslednji tak

in, kaj je, ako samostan
rtinjo in kupijo, ako gre v staro
imovino, ga meščansko pravdo
ariski potni list tudi varuje ka-
situosti avstrijske oblasti,je
ako gledé vojašine, ako kdo
brez svoje krivde na že-
h, tovarnah itd. tudi laglje
kako pravico, ako je me-
Kako porogljivo gledajo Ame-
ako zvedo, da je kdo tukaj
st, sedem in več let in še ni
an. V nekterih državah, po-
o v Montani že skoraj ni več
a dobiti ako ni iskalec dela me-
an.

Danes zopet opominjamo ne le
se naše čitalce, temveč vse nase-
jene rojake, posebno delavce, kteri
o dosedaj iz ktereagoliki uzroka
amudili si pridobiti meščansko
pravo te dežele, ali države, v kterej
vivajo.

Povedali smo tudi že kako po-
kušajo gospodje kapitalisti in tudi
navadni meščani kako bi omejili
politično pravo delavcev. Mi vi-
lino gospode te dežele pri tem do-
u že v raznih državah. V južni
carolini so že odvzeli volilno pra-
vico velikemu delu delavcev. V
thode Island in Louisiana se ravno
daj bavijo s tem delom. Tudi v
rzi New York delajo že po-
kušnje v tem oziru. Princip tajne
volitve pri prvotnih volitvah ho-
jejo odpraviti za vse one, kteri ho-
jejo biti deležni pri imenovanju
kandidatov. Tudi nameravno ome-
enje nasljevaju naj v to služi, da
priseljnim meščanom, posebno de-
lavcem, odvzeti politične pravice.

Da se zamoremo proti namerav-
ani politični brezpravnosti nase-
ljenih delavcev vspenke boriti, ne
kaže nič drugega, da si vsi pridobimo
meščansko pravo in slovesno
protestiramo proti omejevanju po-
litičnih pravic. Zato rojaki, po-
stanimo meščani Zjed. držav!

Ni pa le edina politična borba,
ktera zahteva od naseljenih delav-
cev, da naj si kolikor mogoče preje
omilijo svoje meščanske papirje.
Tudi popolnoma gospodarske ko-
risti silijo na dnevi red. Pove-
dali smo že, da je postarodajalstvu
v Albany, N. Y., vložen postavni
načrt, po kterm naj bi bili tuje-

ci, ne bode, ako bodeš po-
kali meščanski prir kadar se zo-
pet vrnete v Zjed. države. V gorej
omenjenje kraje bode zelo težavno
hoditi, ker vse ne delbinske oblasti
so opozorjene na nje, ker so kon-
traktori in trgovci z dogami po-
slednjo jesen toliko ljudi sem zva-
bi li pod kontraktom. V obče pa me-
ščansko pravo vsem rojakom kori-
sti; marsikdo je že rekel, da ga ne
bode več nazaj v Ameriko, ko je
prvle ali drugič domu šel, ali ker
se zarečenege kruha vedno dosti
poje, se je tudi pri njih zgodilo da
so kmalu zopet nazaj prišli. Kedo
pa vé, ako bode to sem in tja ro-
manje še šlo, ako omeji naselje-
vanje in oblasti zvedo, da je kdo že
5, 6 ali več let tukaj bil, se zopet
sem vraća in bil tako nemaren, da
ni postal meščan, tacemu gotovo
ne bode dovolili se naseliti, že se-
daj so to zabranjevali. Rojaki vz-
mite meščanske papirje, ti so ved-
no koristni, vedno Vas varujejo in
nikdar ne škodujejo. Ali ni ponos
iti zavestno na voliče in oddati
glas proti svojim tiranom, sra-
motno pa biti tukaj po mnogo let,
a ne si pridobiti meščansko in vo-
lilno pravo?

Toraj sežite po meščanskih pa-
pirjih Slovenci v seh državah! Za-
vedni rojaki, priganjajte mlaćne,
poidite z njimi do oblasti, pomagaj-
te jim, saj to je nam vsem na čast.
Bojui klic proti našim zatiralcem
bodi od slovenskih delavcev: Svo-
bodno občno volilno pravo na pod-
lagi meščanskega prava.

Svetovno tekmo vanje.

Poslednja številka „North American Review“ prinaša članek od
Jakob Schönhofa, zagovornika slo-
bodne trgovine in ta hoće dokazati,
da zamore amerikska obrtnija
pridobiti svetovni trg, ne da bi za-
služke znižali, temveč poudarja, da
je potreba obdržati pri tem kolikor
mogoče dobro življenje delavcev.

Prihiti, ktero pisatelj članka na-
vaja, je v tem trenutku važna. „Ka-
ko zamorejo visoki zaaluški in nizke
cene ostali svet nadvladati? Obr-

nja varovane colnine se bolj razsi-
ti in še uspešneje tekmuje tujezem-
ski obrtniji.

Kako pa je z istinito izkušnjo,
ktero so naredili ameriski delavci
bombaža nasproti teoriji slobodne
trgovine? Res je — in v tem imajo
zagovorniki slobodne trgovine prav
— da varstvena colnina ne varuje
zaslužke delavcev. Pri ameriksani
obrtinji z bombažem so tudi zaslu-
žki vpadli pri najvišji varstveni col-
nini. Zakaj? Zato ker se vsled
zbojšanjih metod povišali izdelo-
valno mogoćnost posameznega de-
lavca, a pri tem niso potrebovali
kakor gospod Schönhof zatrjuje
bolj spretnih in izvežanih delav-
cev, temveč so te nadomestili z
manj spretnimi možkimi in ženski-
mi delavci v kolikor mogoće visok-
kem številu. Trgovce je v to ce-
neje izdelovanje sililo ne sicer tek-
movanje med seboj, temveč potre-
ba, da za njih blago pridobe sve-
tovni trg. In ta potreba je gotovo
tudi njim izročila v s domaći
trg vsled varstvene colnine. Doma-
ci trg pa ne zadostuje kakaj obrt-
niji, ktera je razvita, in le prihrsti
se napolnjuje zaloga, ker domači
ne zadostuje za uporabo blaga. Na-
stane preostanek in v prodajo tega
je iskati kupcev na svetovnem trgu
in potreba tekmovali s tujimi iz-
delkom. Ker se pa razvoj kake obrt-
nije do ogromnega pridelovanja ne
zabranjuje in ne omejuje, temveč
celo podvzuje, toraj ne varuje do-
maće obrtnije proti tekmovalju
svetovnega trga.

Ameriska bombažna obrtnija je
že napredovala v pridobivanju sve-
tovnega trga že pod McKinleyevo
postavbo. Ali objednem so upali tu-
di zaslužki. Pod demokratskim ta-
rifom, kteri je bil gledé bombažne
obrtinje zbojšanji varstveni tarif,
je doseglo izdelovanje ameriskega
dela še bolj sijajen posledek. Ali
da bi to veliko izdelovanje, tudi
prineslo boljše življenje, ali boljše
zaslužke delavcev, o tem ni bilo
niti govora.

Nasprotno, kapitalisti so delav-
cem dokazali, da zamorejo isto iz-
vršiti pri nižjih zaslužkih. Kazali
so na jug, kjer mnogo slabije pla-
čani delavci več izdelajo in tudi za-

cev tudi praktično potrjuje, o tem
bode delavci pri bombažu v New
England državah skušajo. Var-
stvena colnina jim ni nič pomagala;
in jim pripomogla, da bi do-
segli višji zaslužek nego povprečno
\$7 na teden; niti ta zaslužek
— ktere ga ima slobodni trgovec
Schönhof kot dobro življenje — jih
ni varoval pritiska tekmovalja ce-
nejih delalnih moći. Ali kolikor
daleč je poseglo tekmovalje, tako
daleč so se pojavila tudi načela,
ktera odobrujejo slobodni trgovci
in dovolijo obsežno polje. In de-
lavci pri izdelovanju bombaža v
New England državah se zvedeli,
da slobodno tekmovalje ne pripri-
sujejo kapitalisti kot zmaga „do-
braga življenja“ ali „višjih“ za-
služkov njih delavcev, temveč kol-
kor mogoće nizkim zaslužkom.

Mislimo naprej!

Živimo v času brzojava in brzo-
glasa. Z neznanako naglico se podi-
mimo nas na političnem obzorju
nepričakovan dogodek za dogod-
kom. Sedaj stojimo v znamenju ab-
solutizma. A dolgo to ne more tra-
jati. Sluti se sploh, da stoje pred
durmí še imenitnej dogodbi, ki
bodo pretresali in celo preminjali
lice državi. Slovani, in zlasti mi
Slovenci, čujemo, da nas ti do-
godki ne najdejo nepripravljenih!
Mislimo naprej!

Celo nemški listi prinašajo ved-
no bolj določne trditve, da naj pa-
de dualizem in naj se Avstro-Oger-
ska razdeli v narodnostne
skupine, ktere naj same upra-
vljajo svoje kulturne in gospodarske
zadeve, in le za vojno in druge
skupne stvari naj se napravi mal
parlament. To so jako važna vpra-
sanja, s katerimi se nam bode zna-
biti pečati že v novem letu. Za
danes navajamo samo kos članka
iz splitskega „Jedinstva“, ki se
glasi:

„Kaj hoćemo? Hoćemo, da se
slovaške zemlje na slovaškem
jugu stopé v jedno celoto; hoćemo,
da se naredi konec zistemu v slo-
venskih zemljah ter v Istri in Hr-
vatski in negotovosti v Dalmaciji

ristilo hrvatski misli; brez njega,
brez tega gibanja, bi se ona ne
mogla nikdar niti oživotvoriti.

Zjedinjena mladina hoće napra-
viti pot zbližanju, in ko ga napravi,
kam naj se složni bratje napotijo,
da zgrade tako Hrvatom, kakor
Slovincem in Srbom, svobodni
skupni dom, ako ne po potu do Za-
greba?

Ko naj se pa, izmed toliko raztr-
ganih zemelj na slovaškem jugu,
postavina čelo, da se tako izrazimo,
slovaški pijemonteški ulogi, ako
ne Hrvatski? Zastonj je, ogibati se
te misli, Hrvatska je v sredini, je
še danes država in je sama po sebi
prirodno središće slovenskega in
srbskega svetá. Kriv je pa naš
razpor, ako Hrvatska sedaj ne more
delovati na izvrševanje velike za-
dace. Naš razpor vzrzuje v njej
znani zistem. Ko se Hrvati in Srbi
zbližamo, ko se zjedininio, postavi
se Hrvatska na svoje noge.

Iz vseh teh razlogov se ne proti-
vimo novemu gibanju, ampak je
podzavljamo. Vsak korak v slo-
vaškem smislu bode koristil slo-
vanski misli. Brez nje, brez Hr-
vatske, se ne dá, se ne bo, in se ne
more rešiti slovaško vprašanje na
jugu, novo gibanje bode pa vsaj
približalo Srbe slovaškemu gi-
banju, v katerem jedino Hrvatska
pričakuje svoj spas.

Tako bodedo vsi na jugu, kakor
tudi Čehi na severu, vedeli, kaj ho-
ćemo. Udušiti hoćemo med seboj
vse one razprtije, katerim smo
doslej žrtvovali srečo, svobodo, bo-
doćnost in jedinstvo domovine.“
„Slov. list“.

Dopisi.

Rosevale, Pa., 11. jan.
Blagorodni g. urednik! Vole-
dam sem prejel. Čestitati! Mo-
ram k temu šetr-
kajti on nadkriluje
nike svoje. Oblika
tisk, čist ter lah-
slovenski, vse, vse
poroč. Želel bi a-
segal še jedenkrat to-
Seve, za 25 centov b-
pričakoval v našem jeziku

kom.

Kako zaupanje uživa naš
stvo med našim narodom, dokaz-
stevilo udov, kajti ni še minolo
leto kar je ustanovljeno in že šteje
52 udov, v blagajnici se nahaja 250
dolarjev. Umrl še ni nobeden ud.
K vspešnemu napredku pripomogli
so naši vrli bratje pevci, kterm
tem potom izrekam srčno zahvali-

Pojasnilo.

Čenjenim gosp. rojakom, odjemal-
cem mojim si dovoljujem tem po-
tom naznaniti, da prodaja po slov-
naselbinah nek človek rodom Hrvat
manje in široke postavne in ogore-
ga oblića, zlatarsko blago dvomlj-
ve kakovosti po visoki ceni in to
pod mojim imenom. Pozor tedaj
ker jaz nisem odgovoren zato, ko
se kupi pri drugih prodajalcih in
uporabljajo moje ime v svoje svr-
Izjavljam tedaj, da nimam ni-
nikakih agentov in opozarjam,
naj vsakdo, kdor želi pri meni
kupiti naroči ali pismenim pot-
ali pa potpi, dokler se sam ne
sim na dotični naselbini, kjer
brez dvoma kedo osebnopozna-
Z vsem spoštovanjem:

JACOB STONICH,
89 E. Madison Str., Chicago

SUPERIOR STOCK

pivo je najboljšje in
najčisteje.

Vsakdo pravi tako,
in kar vsakdo pravi, mora biti
tudi res.

BOSCH BREWING CO.,
LAKE LINDEN, MICH.

Ali pijete

Uredništvo „Glas Naroda“, pravi, da priobčite nastopne vrtice v cenjeni nam list. Sporočiti nam uide dobroga čitalca „Glas Naroda“, pač pa žalostno vest o smrti svojega brata Mihaela Šutej, kateri je umrl v Walkerville, Mont., valed ponesrečenja v srebrnem mlinu. Dne 2. jan. je šel zdrav na delo kakor po navadi, ali popoldne je tako hudo opeknel, da je dne 4. jan. po mučnej bolezni umrl, dne 5. jan. smo ga pa spremili k pokopu na pokopališču. Pokojni je de- Alice Co. v Walkerville, Akoravno imajo v Butte in bil pokojni ud onega dne, a zaostal s svojo meseč- nino, zato mu ni družstvo pogreba prekrbilo, ampak Alice Co. Zato- raj rojaki, pristopite k društvom

precej oddaljeni kraj Bezič, da pri- čne meriti, sta si ostala dva ogleda- vala S. Šutej. Najprej so šli v mlin, potem pa k cerkvi, odkoder, krasen razgled. Med tem je do- študi župnik Nikolič iz šole do- študi oba uradnika sta ga obiskala, naj so bili nekaj minut v zap- lu, so se zbirali ljudje okolu- ve. Ko so ti to zapazili osta- so župnišče Cviljanovič, Bro- & župnik (pravoslaven) Niko- njegova žena župnišče. Cvi- vič in Brozovič sta šla proti- načevcu. Mogoče sta slutila- nost. Župnik Nikolič se ženo- je ostal pred župniščem. Ni- je bil dal cerkvene ključke Stojan- leku in ta šel k cerkovniku, pri poslednji je cerkev otvoril. Takoj nato je bilo čuti plat zvona- biti. Iz vedno bolj množče se tolpe- je bilo čuti klice: „M. rano Magjare- nazaj pripeljati!“ V dveh oddelkih- so tekli ljudje za Cviljanovičem in- Brozovičem. Oba so vjeli in k- cerkvi pritirali. Zatožen spis potem opisuje na- široko grozen poboj teh treh urad- kov. Nasledek nesrečnemu dejanju ne- nih kmetov je bila naša krvna- nija. In ako teh 11 žrtev umoré, le pa v ječe odzden, potem se- pa na ta drama. e kakih- tov je v preiskavi in prič- bsodbe. Na dana zatoženih, ktera je že- krat bila tožena pri našej- obetala svojo krivdo. To- metica Marta Lončar, tudi- a deležna usmrtjenja urad-

Umazana skupnost najbogatejše žene.

Na letnem obedu Medical-Legal Society je govoril dr. Brudenshaw o „zlorabi dobronamernosti“ in pove- dal, da je gospa Hattie Green, naj- bogatejša žena v Ameriki, došla v dispensarijo in bila zastoj lečena ter dobila zdravila, vedela je tud- tako vplivati na zdravnika, da jo je še na domu zastoj zdravil. Neka- druga bolna žena je pa milijonarsko- skupuhinjo ovadila in zdravnik za- hteval \$600 za zdravniško oskrb, tožil je ženo in dobil plačilno povelje. Hattie Green je vedno k zdrav- niku prišla v zelo ponošeni obleki. Dr. Brudenshaw je povedal tudi, da je nekoč došel v dispensarijo- predsednik najbogatejše zavaroval-

nikov in rekel, da je bila takrat- popolnoma blazna vsled razburjenja- in jeze, katero je vladalo po vsej vasi. To pripoznanje razjasnjuje ves po- ložaj, žena je bila blazna vsled razburjenja in jeze, ktera je vladala po vsej vasi. In to razburjenje in jeza je sad onega sejanja zatiranja in klapčevanja, ktero so nasilniki tako bogato sejali. Zastoj je bilo- govorjenje žagovornikov, ktero so- kazali na nevednost, na gospodarko- siromaštvo nesrečnikov, ktero so- sedeli na zatožni klopi; zastoj so- navajali, da so ti ubogi kmetje trpe- li pod neke vrste suggestiona. Državni pravdnik je zahteval se- damindvajset žrtev — smrtnih ka- zni. Naše krvno sodišče pa mu je- dovolilo jenajst.

Kratko in lakonično je poročal- Reuterjev brzojav po svetu dne 23. dec. iz Zagreba. „V pravdi zaradi umora urad- nikov v Sjeničku je bila večeraj po- poludne izrečena sodba. Od 36- zatoženih jih je 11 k smrti obsoje- nih, 1 na dveletno, drugi na triletno- ječo z samotnim zaporom vsako- leto na dan dejanja, 2 vodja sta ob- sojena na 10 let težke ječe, 4 zaradi- tatvine na dve leti do 10 mesecev. Proti jednemu je bila zatožba- ustavljena, 16 jih je bilo oprošče- nih.“ S tem so listine zaprte in rabe- li zamore svoje delo nastopiti. Nečega dne bodo pa te listine- zoper razgrnili in prave krivčinke- poklicali k obračunavanju! Lavoslav T—c

Express Comp., kateri je 6. jan. iz- New Yorka pobeignil okraški dru- bo za \$10.000.

Nevaren slepar ubegnil.

Na zelo predrzen način je pobe- nil iz policije ječe v Jersey City minolo sredo slepar in goljuf Henry Straight. Prežagal je namreč že- lezno okrižje na oknu stranišča in pobeignil. Njegova žena mu je- prinesla med „sandwichi“ tri fine- žage in zato njo isto popoldne zapri- li doli pod \$5000 varšine; žena- zamore dobiti 5 let ječe. Straighta- pa še nemajo.

Delavci ponesrečili.

Syracuse, N. Y., 21. jan. Med tem ko je oddelek italijanskih- delavcev, poslujočih na kanalu bli- zo Canostota počival opoldne, raz- letel se je kotel napolnjen z dina- mitom, kateri je bil v sodu gorke- vode. Dva delavca sta bila ubita, eden pa težko poškodovan.

Zamenjal zdravila.

Hudson, N. Y., 23. jan. Lester- Miller, posestnik hotela je bil že- dalj časa bolehal na reumatizmu in- rabil dvoje zdravil, jedno za ma- zanje, drugo za zauživanje. Včeraj- večer mu je žena po pomoti podala- arniko za zauživanje. Mož je takoj- spoznal zmoto, brzo dospel zdrav- nik mu tudi ni nič pomagal in- mož umrl jutraj ob 5 uri.

Obdačenje iskalec zlata.

Ottawa, 22. jan. Kanadska vla- da je izdala novo regulacijo glede- obdačenja zlatokalec. Dava je- prosta obleka, toda ne blago, ali za- druga oseba namenjena stvari, orod- je, šotori in dr. Tudi živeč bodo- obdačen.

Z 60 leti mati.

Toronto, Ont., 21. Gospa- William Gillivray, stanujoča na- štev. 30. Regent str., je danes po- vila deklico. Žena je stara 66 let, nje mož pa 78. (Ako ni to „raca“, je pa amerikansko!)

Delavci pri železu zaslužek- znižali. Wheeling, W. Va., 24. jan.

noči vladal nad mestom in ko je- danes solnce posijalo, se leskotalo- milijarde kristalov. Po noči je bila- na mnogih krajih odtrgana žica br- zojava in telefona, električne že- leznice niso mogle voziti, ker je- bila žica potrgana. Konjske že- leznice so le s težavo oskrbovale pro- met. Vsi vlaki imajo zamude. Iz- Lowe, Indiane, Missouria, Wiscon- sina, Ohio, Michigan in Kansasa- se poroča, da je za čevlji debelo- snega padlo. Povsodi pravijo, da- bode sneg zelo koristil pšenici in- drugim sadežem.

Povodenj v Kentucky.

Louisville, Ky., 25. jan. Na- mnogih krajih v državi preplavljajo- reke zemljišča. Cloverport je pre- plavljen, ljudje se vozijo v čolnih. Pri Smithland pogrešajo dva poštna- jezdec in se boje, da sta utonila.

Rumena mrzlica se oglaš.

Mobile, Ala., 22. jan. Dr. H. R. Carter v zvezni bolnišnici je v- četrtke odpotoval v Miridian, Miss., danes pa naročil poseben vlak, da- se odpelje v Edwards, Miss., kjer- je 6 osob zbolelo na rumeni mrzlici.

Okamenela može in žene izdelovali.

Crookston, Minn., 20. jan. Tu so prišli na sled obrtniki, ktera- je odkrila tajnost okamenelih ljudi. Zamorka imenom Phenie Tinn je- pustila napraviti od sebe podobo, a- nastal je razpor vsled prodaje, na- kar se je zvedela tajnost.

Zapuščeno mesto.

Butte, Mont., 23. jan. Lump- City je prenehalo biti. Poštar je- ostal tam dokler je mogel in se- sedaj tudi drugam preselil, dolgo ča- sa je bil edini možki v mestu. Pred- tremi ali štirimi leti je delalo 2000- mož v sosednjih rudnikih za srebro. Upadanje cene srebra je povod, da- se ni več splačevalo ga pridobivati- in Lump City je bilo preje zapu- ščeno nego naseljeno.

Kriv umora matere.

Galveston, Tex., 23. jan. Po- rota se je dva dni posvetovala glede

zav. Ko je „Maine“ do trdnjave- špansko zastavo in iz trdnjave so- pozdravili Amerikance.

Na visokem morju se je potopil- dne 24. jan. parnik „Tillie“, kateri- je vozil za Kubance dinamit, topove, puške, naboje in druge vojne po- trebščine. Štirje Kubanci so vto- nili, drugi se rešili. Kubanci so- mnenja, da je izdajalstvo uzrok te- mu potopu.

Evropejske in druge vesti.

Paris, 19. jan. Policijskega- agenta Renarda je danes napadel- anarhist Etievant z nožem ter mu- zadal 20 ran. Na pomoč došli po- licaj ga je razorožil po težkem na- poru in odgnal v ječo, a tu je- Etievant z revolverjem streljal in- enega policaja ranil.

London, 19. jan. Tunkj so- mnenja, da Avstrija ne bode za- mogla izvršiti nameravane vred- nostne reforme. Letina je bila- mnogo slabša nego so sploščka- pričakovali in bodo morali iz tu- jezstva dobiti živeža za 20 milj. funtov sterlingov, (mogoče je malo- preveč). To bode pa baj- slabo- vplivalo na vrednostno reformo. V Avstriji so že nekaj časa sem na- kopičevali zlato, a to bode moralo- sedaj v tujezemstvo. Te razmere- bodo tudi vplivale, da bodo vred- nostne papirje, kateri se na tujem- nahajajo vrgli na avstrijski trg in- kurs bode vpel. (Ali je pa vse le- borzui in judovski maneuver.)

Berlin, 20. jan. Državni zbor- je odobril predlog zveznega sveta, da- se nemškemu Lloyd skoz 15 let- dovoli po 1,500.000 mark na- leto, da bode ta družba vsakih 14 dni enkrat vozila na Kitajsko z- brzimi parniki.

London, 20. jan. „Central- News“ poročajo, da je vlada gled- položaja na Kitajskem sklenola- pomočiti pomorske za 5000 mož, kurlice in strojevodje pa za 2000.

London, 20. jan. Poroča se- da je Japonska kupila križarko- „Abreu“, katero stavijo na Angle- škem in jes koraj gotova, za \$70.000- funtov sterl. od braziljanske vlade- ker ona ga je naročila. Enako je

Italiji pojavljajo nemiri- kruha, je kabinet določil, da- kličejo 100.000 rezervistov v- orožje. Ljudstvo kriči po kruhu- a vlada jim bode dala svinčeno- zrno. O Italia, benedetta!

Filipopol, 25. jan. Dane- je končala tri dnevna druga pravda- proti kapitanu garde Dečo Boičeffu- zaradi umora igralke Ane Scimons- in bil k smrti obsojen; policijski- komisar Novelič je tudi k smrti- obsojen; Nikola Boičeff pa opro- ščen.

Listek

Domobol.

(Poljski spisal H. Sienkiewicz.) (Dalje.)

Dospel je tako daleč, da je ta- mali, pusti otok prav iz srca ljubil. Njegov stup zakrival ga je pred- vsem hudim. Zapustil ga je pa tudi- zelo raskokadaj na kako nedeljo- dopoldne. Tedaj se je napravil v- svojo temno rudečo obleko z sre- bnimi gumbami, to je bila uniform- stražnika, na prsa si je napel v- križe in kolajne, ter ponosno dvig- svojo snežno belo glavo, ako- tako iz cerkve stopal od služb- božje, čul je za seboj govoriti Kreole- „V istini imamo dostojn- ga stra- žnika na svetilniku, ni malikoval, ako je tudi Yankee“. Komaj je bila- služba božja dokončana, takoj se je- zopet podal na svoj otok, kjer se je- čutil srečnega, ker se vedno n- vrjel da ima trdna tla pod nogami. Ob nedeljah je čital španski časnik- ktere ga je v mestu kupil, in zelo- poželjivo gledal po vesteh iz Evrope. Ubogo, zvesto srce! Na tem od- daljenem svetilniku, na druge- strani svetovne kroglice, je se zvest- in gorko bilo za domovino. Sem in- tja se je tudi zgodilo, da je stopi- raz stolpa in se malo pogovarjal- z prevoznikom Johnom, kateri mu- sleherni dan pripeljal živeč. Tudi- vedno bolj se umikal družbi. N- več prihajal v mesto, ni čital ne- benega časnika več, tudi z John- ni več politiziral. Več tednov

na ali drugi sorodniki se le- to do naše Jednote. Toraj- pristopite k društvom do- ker je čas ker sloga jači, neslogu- tlači. Odboru društva sv. Jožefa- pa kličem: Delujmo složno, ljubi- mo se med seboj kakor pravi brat- je! Vsem rojakom po širnej Ame- riki vošim veselo novo leto, tebi- dragi mi „Glas Naroda“ pa želim- dober vseh in v tem letu mnogo- podpornikov. Z Bogom. J. Germ, II. tajnik.

Forest City, Pa., 6. jan. Spoštovani gospod urednik! Za- larjeva družina je dospela sem iz- staro domovine čez Francosko ka- kor ste jej Vi naročili in skrbeli- za njo; družina je bila zelo zado- voljna z vsem potovanjem in potrežbo, delisi v Švici po Vašem zastopniku- Romelnu, dalje v Parizu in na- liku francoske družbe. Meni je- bila družina, da naj se Vam- alim za vse in Vas vsem Slo- vnam in Hrvatom priporočim- stnega moža in kar Vi komu- ste, ali obljubite, to je tudi res- naj se le s popolnim za- stanju do Vas obrne kadar domu- ali koga sem želi vzeti. Sa- vala, za vse skrb in pripo- Zalarjeve družine. S po- John Telban.

Calumet, Mich., 10. jan. Cenjeni gosp. urednik „Glas Na- roda“, v poslednjih številkah tega- lista sem čital dopise iz Calumeta- in objednem tudi vabilo na obilno- udeležbo občinstva k zabavni dra- matični igri, z sodelovanjem slo- venske godbe na novega leta večer, to je 1. jan. Pri tej zabavi se je- res marsikteri obraz radosti smi- jal. Ples je trajal do 12. ure v noč, nikake neprilike ni bilo, za kar gr- zahvala vsem udeležnikom.

Dalje moram danes omeniti in- rojakom ugovoriti, da naša sloven- ska družina ne pozabi Slovencev, kjer le more. Vse dobro pri-

ljubi nam „Glas Naroda“, list- delavcev, pa želim obilo dobrih na- ročnikov, vsi stari naj ti ostanejo- zvesti, a pridobi še mnogo, mnogo- novih predplačnikov; posebno pa- oporajam rojake na lični Kaledar- „Glas Naroda“ za leto 1898., kteri- nam podaja mične povesti, dosti- šale in zanimivosti, ne velja več- kakor 25 centov, poštneine prosto. Rojaki sežite po njem, nikomur ne- bode žal za 25. centov! Mat. H. Kobe, II. tajnik.

Herr, Mont., 3. jan. Cenjeni mi list, „Glas Naroda“, danes hočem po tebi naznaniti ro- jakom kako se nam tukaj na Hor- godi. Od več prijateljev in znan- cev sem dobil pisanja in vprašanja, ako bi bilo umestno sem priti, ker- se je pred letom tukaj še precej do- bro delalo in lahko delo dobilo, ali- zaslužek ni bil velik. Sedaj je pa- tukaj vse drugače; lanske leto, to- je 1897. aprila meseca smo tukaj- ustanovili Union, a družba ni bila- s tem zadovoljna in smo tri mesece- bili brez dela. Po trimesečnem- stanjanju smo se zopet pomenili s- poslanec družbe in tudi delati- pričeli; oni kteri delajo v rovu še- nekaj zaslužijo, ali žalibog za nas- kar nas dela na kok yardu ni nič- boljše; ker moramo delati za staro- plačo; na boljem smo le toliko, da- moramo vsaki mesec v blagajnico- Unie plačati \$1. Mr. Velch, naš- superident, nas je na čudni način- prevaril, vedno nam je pravil, da- bodedmo peči pulili na dva šhta in- govoril da dobi mnogo novih na- ročil, da bodedmo na 48 ur peči- spraznovali in bolj malo nasipali; res dva meseca smo tako delali, a- sedaj je poln yard koka, novih na- ročb pa ni. Sedaj delamo na kok- yardu samo tuji, nekaj nas je malo- Slovencev in Italijanov tudi precej, a- noba dva dobro angleško go- vorijo, to le po 3 do 4 dni na- delajo, a drugi si nemoremo- naj dela, ali naj- pravijo. To po- naj nikari sem ne- mnogo nas rado- preobrazili na električno gonil- se kratkočasimo s pu-

kor 21 let starega (kteri in zame- podpirati) in to neznajo čitati in- pisati, pa jih tak naseljenec spraj- vsi se smejo naseliti in živeti v du- žini 21 let starega naseljenca; r- no isto velja o ženi in o malih ot- kih, ako neznajo čitati in pisati, so v spremstvu moža, kteri je te- ga sposoben.

Postava je izvzeta samo za na- ljence iz Kube. Postava stopi- veljavo tri mesece po sprejetju. Po postavi toraj se ne bode sn- nihče naseliti, kteri je star 16 let- ne zua v nobenem jeziku pisati- čitati. V oiz se ne jemlje ne bra- ne sin, edino le sin ali mož, kteri- je 21 leto prekorčil in potuje- stariši ali ženo. Kakor hitro jo- predsednik podpiše postane veljav- na v 3 mesecih in je velike važnosti- za naše rojake, zato jih opozorje- uo na današnji članek: „Postanite- meščani!“

Vsi so enaki.

V nedeljo so dobili policajji v New- Yorku povelje strogo postopati pro- ti saloonerjem, kteri prodajajo ta- dan pivo, in prijeli 102 osob zaradi- prekoračenja točarinske postave. Gostilničarji so sedaj zelo jezni na- Tammany policijo in nje politikarje, ker mislijo so, sedaj je vse do- bro in bolj brezskrbno točili. Tudi- v Br oklynu, v Long Island City in- družih krajih so napravili lov na- gostilničarje. Toraj se gostilničarji- lahko prepričajo, da so Tammany- demokratije prav taki kakor Platt- republikanci.

Nadeestne železnice in elektriciteta.

Novi župan Greater New York- je v svojem nastopnem govoru- omenil, da bode deloval nato, da- si nadeestne železnice omislijo elek- tri- citeto za gonilno silo namesto- sedanjih lokomotiv, ktere v i- delajo mnogo nesnage v m- statu. Newyorka Manhattan družba- (Gould, Sage in dr.) se že ba- jo z vprašanjem kako bi ceneje to- pravili. Pripoveduje se tudi, da- se kupili tovarno, ktera bode- potrebno napravila. Tudi Br- pok- lanske nadeestne železnice- bodo preobrazili na električno gonil- moč, to pa že za to, ker jej kom-

ustreliti, a ona mu hotela revolver- odvzeti in pri tem sebe ustrelil. Ta- ženska je baje „lepa“ in dvomli- vega značaja ter na porotnike do- bro uplivala.

Serif Martin in sođrugi pridejo pred sodišče.

Hazleton, Pa., 15. jan. V to- rek dne 25. jan. se ima pričeti- pravda proti serifu Martin in nje- govim pomočnikom, kteri so dne 10. sept. l. l. morili štrajkujoče- premogarje. Zagovorniki morilcev- bodo odvetniki: J. T. Lenahan, H. W. Palmer, G. H. Tourtman, Frank Wheaton in George Ferris. Jayni tožnik Martin je imenoval- svoje pomočnike: John Garmađ, John McGarrahan, John Scarlet in F. P. Leghran. Zatoženih je 80- osob, ker so pa člani premožnih do- vili, bode pravda senzacionalna.

Štrajk tkalcev.

New Bedford, Mass., 17. jan. Vse tu- tkalce so zaprte. Nijeden- tkalec niti prejec ni šel- danes na delo. Pred Amshurt to- varno je prišlo do izgrada. Uradni- ki druž- zbe, med njimi superinten- dent so stali na stopnjicah, a štraj- kujoči so na nje metali kamenje in- blato, da so se umaknili v pisarno. V štrajku je 9 korporacij, ktere ima- jo tukaj 18 tovarn in do 9000 de- lavcev. Unija prejecv in tkalcev je- sklenola naprositi vse organizirane- delavce dežave, da jih podpirajo. Vodec delavcev da pravil, da štrajk- ne bode dolgo trajal in se tovar- narji udajo; to bi že v soboto sto- ril, ako bi ne bilo tudi na dnevnem- redu vprašanje odpravljenje kazni, ktere delavce zelo prizadevajo, bosi- in priganjajo pa te neusmiljeno- kaznujejo.

Biddeford, Me., 17. jan. De- lavci tovarn Pepperel in Laconija- družb kakih 3500 na številu so da- nes šli na štrajk, ker nečajo delati- za znižani zaslužek.

Lewiston, Me., 17. jan. V- Androseoggin Mill je danes le 7 de- lavcev od 400 prišlo na delo. V- drugih tovarnah delajo.

Boston, 17. jan. Blizo \$8.000- delavcev, kteri delajo v 70 tovarnah

napravili v katakombah St. Ca- listus električno razsvetlilavo in- efekt je bil tako izvrsten, da so- sklenoli vsa podzemna grobišča- Rima razsvetliti z električno lučjo.

Velik požar v Chicagi.

Chicago, 17. jan. Veliko- trgovsko poslopje na vogalu Quincy- in Market Str. je danes ogenj uni- čil, škode je \$500.000. Osem tvrdk- je zelo prizadetih.

Znamenje „dobrih časov“ v Chicagi.

Chicago, 15. jan. Včeraj so se- tukaj izvršili štirji samomori in- poskušni samomori. Nekov Henry- Pleasa se je ustrelil ker ni imel dela; iz enakega uzroka je zaužil Alb. Blackburns mišico, pravočasno so- mu želedec spraznili in ga oteli. W. E. Stahl se je ustrelil in gospa- Bridget Kirley je skočila v vodo, a- tudi njo so rešili.

Hanna izvoljen zveznim senatorjem.

Columbus, O., 12. jan. Mark- Hanna, narekovelec politike je zma- gal. V skupni seji obeh zborov- postavodajalstva v Ohio je bil danes- izvoljen zveznim senatorjem. nje- gov tekmeec McKisson je podlegel.

Tornado v Arkansasu.

Chicago, 12. jan. Fort Smith, Ark., je poslednjo noč obiskal grozen- tornado, kteri je zelo opustoševal- in kakih 50 osob usmrtil, mnogo- je bilo ranjenih. Škoda, ktero je- napravil, cenijo na milijon dolarjev. To je največja nesreča, ktera je to- državo kdaj obiskala. Na 8. in 9. ulici, v sredini trgovskega četrt, je- bilo šest blokov hiš razdejanih. Ali- tudi na drugih krajih je razsajal- vihar. Prebivalci mnogih hiš so- bili pokopani pod razvalinami, druge osebe so bile ranjene od pa- dajočih kamnov in tramov. Da je- nesreča bila še večja, je pričelo pod- razvalinami goreti.

Naprave za električno luč in to- varna za plin ste bili razdejani, re- šilno delovanje so morali opravljati- pri luči bakelj. V obče menijo, da- je 100 osob ranjenih.

Vsa zveza z družimi kraji je bila- pretrgana, ker so bile žice za brzo-

nesreč prouz- Portland, Ore., 15. januarja- Vseled razstrelbe dinamita, sta bil- dva rudarja usmrtena, eden p- smrtno poškodovan v Eureka- pri Bourne, Baker Co.

Zgubljen štrajk.

Elwood, Ind., 15. jan. Delavci poslujoči v Elwood tova- Pittsburg Plate Glass Comp., so šli vsled tega na štrajk, ker- družba naznanila, da vpelje pla- od kosa, so se zopet na delo pod- Pri novej naredbi so delavci odgo- vorni za ubita steklo.

Nesreča v rovu.

Anacanda, Mont., 13. jan. Mat. Petrie, Mike Kesino, Ulšar in- dva nepoznana Amerikance, so bi- li poslednjo noč zasuti v rovu Ana- conda Copper Mining Comp. in je- malo upaja da žive dobé. (Do- sklepa lista nismo dobili družega- poročila. Uredn.)

Ponarejalca novcev zaprli.

San Francisco, Cal., 12. jan. Takajšnja policija je danes napra- vila dober lov ker je zaprla moža- imenoma Gilbert Kindall, v njego- vem stanovanju pa našli popolno- pripravo za izdelovanje zlatov po- \$5 in \$10. Policija pravi, da je- prišla na sled celaj tolpi ponareje- valcev zlatega denarja, ktera je po- sebno na jugu razpešala svoje- „izdekleke“.

Ne bode pomiloščen.

San Francisco, 15. jan. Salter D. Worden, kteri je bil kri- vim spoznan, da je leta 1894. o ve- likem štrajku železničarjev pri Sa- cramento prouzročil, da je vlak- skočil iz tira in bili štirji vojaki- usmrteni, bode 11. febr. v državni- jetišnici v Felson odpešen. Gover- ner ga ni hotel pomiloščiti.

Žensko bodo obesili.

Montreal, 17. jan. Višji go- verner ni hotel pomiloščiti gospe- Olive Sterneman, ktera je bila k- smrti obsojena zaradi umora dveh- mož in bode v četrtke obsešana. Olive Sterneman je oba moža vi- oko zavarovala in ju zastrupila.

anilo dne 1. maja nastopno: „V
divu Manile danes ne vira več
anska zastava. Nad 200 mrtvih
500 do 700 ranjenih Špancev,
kazuje kako izvrstno so streljali
ameriški topovi. Commodore De-
wey je napadel danes zjutraj utrdbe
Cavita. Petkrat je prodiral črte
si priboril sijajen vseh moder-
nih vojevanj. Da je naša zguba
so majhna, stori našo zmago še
bolj sijajno ter nikakor ne
krije pomena. Število dobro za-
h krogelj dokazuje kako hrabro
odvratno so se Španci borili.
mo se bode dozevalo, ali ni-
naših ljudi ni padel, in samo
je lahko ranjenih.

Naših ladijah smo pogasili
ko je brodovje pljujo v Broca-
de. Možstvo je stalo poleg to-
Vozili smo se o nastopnem
zastavna ladija „Olympia“,
„Baltimore“, „Raleigh“, „Petrel“,
„Concord“. Zastavna
je vozila mimo Corregidor
a Španci jo niso opazili.
milo kasneje so ustrelili,
je frčala čez „Raleigh“ in
„Petrel“ ter padla v vodo, ravno
je zgodilo z drugo kroglo.
ladij „Raleigh“, „Concord“
„Boston“ smo streljali, kroglice
ladije „Concord“ so se raz-
sredi španskih obalnih la-
kar so te območje. Ob
zarjari smo bili 5 mil. daleč
milo. Možstvo je smelo spati
opov.

edali špansko bro-
dovje.

ao ugledali špansko brodov-
zastavna ladija admirala
ta, križarka „Reina Cristi-
delu, poleg nje oklopnica
in za njo križarka „Don
Austria“, „Don Antonio
“, „Isle de Cuba“, „Isle
“, „Queros“, „Marquis
ro“ in „General Lezo“.

je so vozile po 8 vrst v uri,
vozili mimo Manili in bile
dne vrsti, nato se je pričela
Španci so streljali iz treh
sicer tako močno, da so
5 milj čez nas streljali.
ladije „Concord“ so odgo-

nik Rees in mornarski poročnik
Calkins smo stali na zapovednem
mostu. Kapitan Gridley je bil v
stolpu, ker nismo hoteli vseh višjih
častnikov z jednim strelom zgubiti.
„Streljajte, ako ste pripravljeni,
Gridley!“ je zaklical Commodore
Dewey in 19 minut pred 6. uro,
smo bili 5500 jardov daleč, ko je
prvi strel odmeval iz sprednjega
stolpa iz topa za kroglice po 8 palcev
v premeru. Takoj nato so zagromeli
veliki topovi na ladiji „Baltimore“
in „Boston“ in 250 funtov težke
kroglice so frčale proti španskim
ladijam „Castilla“ in „Reina Cri-
stina“.

Španci so boljše poznali daljavo,
mi smo jo morali pa se le proračun-
nati, zato so oni tudi hitreje stre-
ljali. Kroglice so pogostoma živigale
in večkrat je bilo čuti razstrelbe
bomb, katerih koščeki so padali v
vodo ali pa zadeli ob stene naših
ladij, ali pa razstregale vrvi na naših
ladijah. Velika kroglica se je naravn-
nost bližala mostu „Olympie“, a je
kakih 200 čevljev pred njo padla v
morj. Kos bombe je strgal vrvi
tik nad našimi glavami; drugi kos
je zadell most, tretji pa napravil
luknjo na krovu. Tacih slučajev se
je več pripetilo.

Naši ljudje so postali nepotrpež-
ljivi. Morali so biti razpoloženi
kroglijam, a niso smeli odgovarjati,
ali kljub temu so se smejali in
burke uganjali. Nekaj nervoznih
dečkov se je umaknilo, ali pa upo-
gibalo, ko so kroglice nad njih glave
prifrčale. Zastavna ladija se je
neprenehoma pomikala proti sre-
dišcu španske črte in ker je bila na
čelu, so španske kroglice se bolj nje-
protile. Ker smo bili v globoki
vodi, je admiral Dewey večkrat
spremenil smer, da smo se sovraž-
niku približali do 4000 jardov ter
mu stali prav vstric. V tem tren-
otku je bilo čuti povelje!

„Z vsemi topovi po njih!“
Španci so dobili salvo od strani.
Topovi v primeri po pet palcev so
zagromeli in iz njih po osem polcev
metali uničevalne kroglice. Vse bro-
dovje je delovalo in vendar smo
zmagali opaziti, da smo mi Španci
v prah razstrelili, ako le se

pojenjavali odgovarjati.

Zajutrek.

Ko smo se petič vozili mimo
španske črte je sklenol admiral
Dewey dati našim ljudem počitek
za zajutrek, ker dve ure so že stali
pri topovih in preje samo spili ško-
deljico čaja. Petindvajset minut
pred osmo uro smo prejenjavili stre-
ljati. Ko je zastavna ladija vozila
mimo družih ladij je moštvo po-
zdravljalo s „Hurrah“ kliči.

Do 10 minut pred 11. uro smo
ostali izvan stelne daljave in potem
nam je bil naznanjen prvi napad.
„Baltimore“ je imela p pot čast
voziti na čelu. Šestnajst minut po
11. uri je pričela streljati in precej
dobro zadela, kakor pi kakke stre-
nej vaji. Španci so l počasi odgo-
varjali, ladije „Raleigh“, „Boston“,
„Concord“ in „Petrel“ so dobile
povelje voziti v nčanje luko, da
vse sovražne ladije ničijo. „Petrel“
je vozila do 1000 rdov daljave in
vedno streljala, edna zastava za
drugo so padle. Druge ladije so
enako storile svoj dolžnost in kma-
li ni nobena stava več vihrala
nad vodo. Sar na batrji na obali
je še vihrala španska zastavna
ladija „Casti“ je že dolgo časa
hudo grela poslednja ladija, ktera
je obstala čedilu, je bila „Don
Antonio de lloa“, ktera se je na
stran nagn in potopila.

Ni s miljenja!

Kmaloto so Španci sneli za-
stavo iz orožarnice in ob 12^h ure
potegnili belo zastavo za posredo-
vanje. Poročnik Hughes z ladije
„Petrel“ se je vozil z oboroženim
moštvo mimo „Don Juan de
Aust“, „Marquis de Duaro“,
„Isle de Cuba“ in „Correc“ ter
vse žgal. Velika ladija za pre-
važje „Manila“, več vlačilnih
in alih ladij je naš plen.

Velje Deweya, vzemite ali uni-
č špansko brodovje! Če se je po-
noma izvršilo. Čez sedem ur
bilo nič več opraviti. Komo-
re je s tem končal, da se je pred
anilo zasidral in pustil povedati
v prah razstrelil, ako le se

Ko smo se izkrcali nam je prišel
nasproti španski pomorski kapitan
Sostoa, ter nas spremil do orožar-
nice, kjer so nas takoj obkolile
oborožene straže. Kapitan Lam-
berton je rekel, da se čudi, da
trdnjavo kljub temu, da se je po-
dala se oboroženi stražjo; kapitan
Sostoa pa je odgovoril, da se ni
podal, temveč belo zastavo zato po-
tegnil, da je žene in otroke v var-
stovo spravil. Zapovednik Lam-
berton je zahteval, da morajo
Španci orožje odložiti, drugače bode
na novo streljal na trdnjavo. Kapi-
tan Sostoa je odgovoril, da mora
preje govoriti z višjim zapovedni-
kom in prosil, da mu pogoje napiše.
To se je zgodilo in Španci so se na-
dalje pogajali, zakar so dobili dve
ure odloga. Mi smo se podali na
ladijo „Petrel“ in ob 10^h ure so
Španci zopet potegnili belo zasto-
vo. Ko smo mi zopet došli do
orožarnice, so Španci odšli z orož-
jem.

Manilo bi že dva dni preje za-
sedli, ako se ne bi seznanile ladije
„Raleigh“ nekoliko pokvarile. Ko
smo vozili v zaliv Manile je umrl
glavni strojevodja „McCulloch“,
Fr. B. Randall, vsled kapa, nasto-
pivi vsled hude vročine.

Kakor hitro so domačini opazili,
da so Španci pregnali iz Cavite,
došli so v tropah, da bi plenili in ro-
pali. Napadli so bolnišnico, a mi
odvedli ranjene Špance v Manilo.
V San Roque so hiše Špancev ople-
nili, iz orožarnice so živež in pohi-
stvo odnesli.

Španci so imeli dobre topove na
ladijih, ko smo na nje prišli smo
vse nevarne tovor zmetali v morje,
potem pa poškodovane ladije po-
žg li.

Vi vojniki so bili zelo navdu-
šeni za vojevanje; ko je bilo v ne-
deljo dano povelje počitek k zaju-
treku, so rekli: „Počemu sedaj to,
preje dobro pretepimo Špance!“
Zelo so trpeli naši mornarji vsled
neznosne vročine in hudo kurjevih
kotlov. Med usmrtenimi Španci
so bili nekteri grozno razdrobeni.

Častenje Deweya.

Zapovednik brodovja Dewey je

napadli so bili dobro oboroženi,
pogosto streljali in kričali: „Toč z
davki!“ Običnako hišo so oplenili,
potem pa napadli hišo davkarja.
Vse so razdejali, 2100 pesetas in
omarico s zlatino ukradli, potem
pa hoteli hišo zažgati. Med bitko
je bilo 12 mož usmrtenih in kakih
50 ranjenih. Streljanje je bilo tako
močno, da so mrtve in ranjene pu-
stili ležati, da je bila pravcata bitka
končana. Trgovci so pa ta nemir
izrabili, ter blago v mesto dovažali
neplačavi užitiški davek.

Tudi v Brenes pri Seville so bile
bitke, duhovna so s kamenji nevar-
no ranili. V Cadix Alicante in
v mnogih drugih krajih so bili izgre-
di, v Martis so ženske in otroci ho-
dili po ulicah in kričali: „Smrt
tatovom!“ V pokrajinah: Sevilla,
Cadix, Huelva, Malaya, Cordova,
Jaen, Granada, Almera, Galiera in
Catalonia so danes oklicali izjemno
stanje. V Barceloni vlada mir.

Vojaštvo vlada.

Lugano, 9. maja. Poročila
dospela iz Milana naznanjajo, da v
mestu sedaj vojaštvo vlada, a vso
minolo noč so se prihajali vojaki.
Tudi v Treviso, Verona, Padua in
Brescia so bili spopadi med glad-
nim ljudstvom in vrjaki. Ko so
danes dospeli z revolverji oboroženi
dijaki iz Padue pred Milan, jim
niso dovolili vstop v mesto in di-
jaki z silo hoteli udreti. Oddelek
bersaljerjev jih je nazaj potisnil in
pri tem bila dva dijaka ustreljena,
štirje pa ranjeni. V Genzano pri
Rimu so vojaki streljali na ple-
neče ljudi, usmrtili dve osebe in
mnogo ranili. V Pontedere, 13
milj od Pise je ljudstvo danes
marčalo pred občinsko hišo in
zahtevalo delo ali kruh. Ker niso
ne prvo ne drugo dobili, so s ka-
menji bombardirali poslopje, ker se
niso hoteli razkropiti na povelje, so
vojaki na nje streljali in tri može
ustrelili, več pa ranili. V nekterih
delih mesta so se ljudje tako ener-
gično zoperstavili, da so ves kame-
niti tlak potrgali in nijedno okno
ni tam ostalo celo, vrata bila ulom-
ljena; povsodi po ulicah je videti
zažgane ostanke pohištva. Trupla

prodajo pušk in revolverjev, dan-
odredil, da morajo vsi zasobniki
svoje orožje v 24 urah izročiti po-
liciji, ako to povelje ne ubogajo,
pridejo pred vojno sodnijo. Vsa
zborovanja so prepovedana, javni
prostori, krčme, kavarne itd. mo-
rajo biti ob 9. uri zvečer zaprte,
kdor ob 11. uri po noči še po ulici
hodi, ga zapro. Tri socialistične
postance so zaprli. Mesto je upra-
tako kakor bi je obiskal hud tor-
nado. Kmetje iz Brianza oboro-
ženi z vilami, cepci, sekirami hité
v proti Milanu.

Tudi iz Androdou, Arenaccia in
Monte Calvario so došla poročila o
nemirih; v poslednjem mestu so
vojaki ustrelili meščana, več jih pa
ranili.

Izjemno stanje.

London, 9. maja. Dpisnik
iz Rima je brzojavil „Daly News“:
V Milanu bode danes ustanovili
vojno sodišče, katero bodo sodilo
upornike. Ljudstvo je trikrat na-
padlo brzojavni urad, da bi zvezo
pretrgalo. General Bava Beccaria
je v soboto s topovi streljal na ba-
rikade in bilo kakih sto oseb usmr-

Nikar
ne pokvari
tvoj zelodec

z slabo pivo, ker lahko je do-
biti izvrstno

**SUPERIOR
STOCK**

pivo, katero nadkriljuje nje
čistost.

Prodaja se povsodi v sodčkih
in steklenicah

BOSCH BREWING
LAKE LINDEN, - - -

rtvovavši polovico mesečne plače.
Društvo se je skazalo hvaležno in
mu odposlalo nekaj knjig. To na-
ravno pot ni mogel starec takoj
sploščka razumeti. Poljske knjige
v Aspinwall, na njegovem svetilni-
ku, v sredi samote ta gorak dihljej
davnih časov — čudež se je moral
dogoditi! Sedaj se mu je dogodilo
kakor pomorščaku v tihl noči,
drag, skoraj pozabljeni glas ga je
poklical. Vsedel se je, zapri oči in
bil svest ako jih zopet odpre, da mu
senj zgine. Vendar ne! Tu je ležal
prerezani zavoj pred njegovimi od-
prtimi očmi, žarki južnega solnca
so pa obsevali odprto knjigo. Ko je
starec še enkrat roko proti njej
stegnil, čul je sredi tihoše tolčenje
svojega srca. Pogledal je v knjigo,
bile so kitice. Cital je naslovno
stran in ime pisatelja. Ime mu ni
bilo tuje, vedel je, da je bil velik
pesnik; nekaj pesmi od njega je že
čital v tridesetih letih v Parizu. Ko
se je pozneje vojeval v Algiu in na
Španskem, pripovedovali so mu ro-
jaki, ktere je kje našel, o velikem
vedno večjem vsepuh pesnika, ali
on se je tako privadil orožja, da
ni nikake knjige več pogledal. V
devet in štiri desetlet letu je šel v
Ameriko, in v njegovem srečelov-
skem življenju je le zelo redkokdaj
prečel kakoga Poljaka, nikdar pa
mu ni prišla v roke kaka poljska
knjiga. S tem večjo marljivostjo
in utripajočim srcem jo je sedaj pre-
gledoval in brskal po njej. Doze-
valo se mu je kakor bi se na nje-
govem otoku dogodilo kaj zelo slo-
venskega. Bil je trenotek nepo-
pisnega miru in tihoše. Ure v
Aspinwallu so naznanjale peto uro
popoldne. Nijeden oblak ni bil
videti na čistem višnjavem nebu,
prav lahko je frfitalo nekaj mor-
skih ptic. Skoraj nepremakljivo
je bilo morje, komaj bilo čuti plju-
kanje valov, kteri so se nežno
valivali po zlatem pesku. Iz da-
ve so se bleščale bele hiše Aspin-
walla in lesketale krasne skupine
lm. Na ehkrat bil v tihoši čuti
glas starca, kteri je, da bolje
na glas čital.

Poljska, moja domovina ti si

Smarje; Aut. Košmerl iz Helene,
Mont., v Loški potok; John Hro-
vatin, iz Forest City, Pa., v Borov-
nico; John Adamič iz Gowand, N.
Y., v Dobrepolje; John Ivanič iz
Calumeta, Mich., v Vinico; John
Cervovšek z družino iz Clevelanda,
O., v Krško; Frank Kočever iz
Leadville, Colo., v Lašče.

Umrlina Krausjem. V
Idriji je umrl dne 7. januarja Pa-
vel Gruden, v starosti 66. let.
— V Ribnici je umrla 31. dec.
gopa Marija Podboj v 79. letu.
— V Knežaku na Notranjem je umrla
dne 6. jan. gospodičina Josipina
Princ, v starosti 26 let. Spisala je
več zanimivih listkov za „Rodolju-
ba“. — 11. jan. je umrl v Borovni-
ci župnik, čast. g. Oblak. Bodi
jim zemljica lahka!

Otvoritev električne
razsvetljave v Ljubljani.
Na novega leta dan začela je mestna
elektrarna v Ljubljani javno delo-
vati. Otvoritev vršila se je pri
mnogobrojni vdeležbi na jako slo-
vesen način. Načelnik odseka za
električno razsvetljavo, g. ravnatelj
Senekovič izročil je s primerim
nagovorom dogotovljeno napravo
županu g. Hribarju, kateri je po-
tem v daljšem govoru razkladal
pričetek, razvijanje in važnost nove
naprave za ljubljansko mesto. Blago-
slovil je elektrarno & g. župnik
Malenšek.

Električna razsvetljava
v Ljubljani funkcionira — tako gle-
de obločnic kakor žarnic, kolikor
jih je sploh odprtih, zelo povoljno;
seveda bode razsvetljava popolna
in močnejša stopray prihodnji te-
den, ko bodo končani vsi poskusni
o napeljavji toka, ki se do sedaj še
vrše. Do 15. t. m. bode električna
razsvetljava tudi ostalemu prome-
tu odprta.

Na tla podrl je neki voznik
v Ljubljani dne 5. jan. ob 7. uri v
Kolodvorskih ulicah ob Rambergov-
vi hiši pisatelja J. Alšovca, da se
je hudo poškodoval in mora v bol-
nišnico. Voznik jo je popihal ter
prepustil ponesrečenega drugim, da

je le dal, da bi ne ugonil
„Si...“

Zgorela so dne 30. m. m. na
Ostrecu pri Kostanjevici na Dolenj-
skem vsa poslopja osmim gospo-
darjem. Škode je čez 10.000 glđ.
Nekaj od pogorelecev niti zavorova-
nih ni bilo.

Obesil se je v Trstu vratar
Martin K. Za novo leto dobil je 12
glđ. darov. Deset goldinarjev je
shranil. Kmalu potem ni mogel
več dobiti tega čenarja in bil je ra-
di tega hudo poparjen in žalosten.
V soboto je zginil ter ga ni bilo več
domov. Zvečer našel ga je neki
žandar obešenega na nekem dreve-
su. Prezrel je hitro vrv, ali Martin
je bil že mrtav.

Roparski napad na Trno-
vem na Krausjem. Janez
Rijavec, 27 let star, s Trnovega, je
nesel na novega leta dan pošto iz Sol-
kana na Trnovo. Iz Solkana od-
haja trnovski poštni sel redoma
vsak dan po 2. uri popoldne. Na
samoti, kake pol ure hoda pod
Trnovem nakrat počel strel in poštni
sel je dobil kroglo v levo nogo in
skozi pošto bisago v stegno. Tre-
notek pozneje je počil drugi strel in
Janez Rijavec je dobro čutil kroglo,
ki so mu frčale mimo glave a za-
dela ga ni nobena. Obstreljenec je
zbežal in središčno prišel na Trnovo,
kjer so mu kroglo iz noge potegnili.
Odkleto mu je precej krvi, vendar
ni nevarnosti za življenje. V bližnji
okolici je znano, da nosi poštni sel
prvega dne v mesecu plačo na
trnovski planoti nastanjenim c. kr.
gozdarjem. Tudi novega leta dan
je imel sel večjo svoto seboj. Ne-
dovomno je torej, da so krogle valjale
denarju. Kdo je napadalec, se še
ne ve.

Župnik Josip Škrl. Preč
g. Josip Škrl, župnik v Rodiku, v
Dolinski dekaniji, zatisnil je dne
29. m. m. ob 1. uri popoldne svoje
zemeljske oči. Rojen je bil pokoj-
nik v Tomaju na Krasu dne 7. no-
vembra 1847. — Posvečen v mašni-
ka dne 20. junija 1875. Služboval

uspešno
stranka
v drugem
Političen
ob Rožku
se je vršil
— Novi
Fraydenegg-Monzello je
beralcem dokaj po volji,
spoznati iz pisave njihovih listov.
Pondarjajo, da je pri volitvah v
štajarskem velikem posestvu vedno
potegnul z liberalci. — Pliberčani
so imeli dne 26. m. m. velik „bee“.
Nemški velikan Lemiš in Eisele so
„reševali“ pliberško „nemštvo“,
purgarji pa so razobesili zastave-
frankfurtske na vseh koncih in
krajih. Pravijo, da bo zavoljo tega
sedaj v ceni poskočilo pliberško
maslo. Vi slovenski okoličani pa,
kako dolgo bodeše mi mirno gledali
početje teh ljudi, sprotnikov Va-
ših, in jih mastili s svojim denar-
jem?

Nemška norost se je poka-
zala v štajarskem deželnem zboru.
Poslanec Walz je prodajal med sejo
na korist „Südmarke“ koške Ba-
denijevega pulta, katerega so ob-
strukcionisti v poslednji seji držav-
nega zbora razbili.

Naglo sodbv Pragi so od-
pravili dne 10. t. m. zjutraj ob 6.
uri.

Moški v obleki redovni-
ce. Nedavno sta prišli v samo
stan usmiljenih sester v Szatmaru
dve redovnici prenočevati. Mladi
asmiljenki, ktera jima je stregla,
se je zdelo vedenje „redovnic“ ne-
kam čudno, kar je tudi povedala
svoji predstojnici. Gosta sta vpen-
da to slutila, pobegnili sta namreč.
V Marzaros-Szigetu so ju ujeli, in
pokazalo se je, da je jedna „redov-
nica“ — možki. Obe „redovnici“ so
sevé takoj zaprli.

Hrabrost Črnogorka. Bli-
zno meje Črnogorske napadli so trije

„Si...“

uspešno
stranka
v drugem
Političen
ob Rožku
se je vršil
— Novi
Fraydenegg-Monzello je
beralcem dokaj po volji,
spoznati iz pisave njihovih listov.
Pondarjajo, da je pri volitvah v
štajarskem velikem posestvu vedno
potegnul z liberalci. — Pliberčani
so imeli dne 26. m. m. velik „bee“.
Nemški velikan Lemiš in Eisele so
„reševali“ pliberško „nemštvo“,
purgarji pa so razobesili zastave-
frankfurtske na vseh koncih in
krajih. Pravijo, da bo zavoljo tega
sedaj v ceni poskočilo pliberško
maslo. Vi slovenski okoličani pa,
kako dolgo bodeše mi mirno gledali
početje teh ljudi, sprotnikov Va-
ših, in jih mastili s svojim denar-
jem?

Nemška norost se je poka-
zala v štajarskem deželnem zboru.
Poslanec Walz je prodajal med sejo
na korist „Südmarke“ koške Ba-
denijevega pulta, katerega so ob-
strukcionisti v poslednji seji držav-
nega zbora razbili.

Naglo sodbv Pragi so od-
pravili dne 10. t. m. zjutraj ob 6.
uri.

Moški v obleki redovni-
ce. Nedavno sta prišli v samo
stan usmiljenih sester v Szatmaru
dve redovnici prenočevati. Mladi
asmiljenki, ktera jima je stregla,
se je zdelo vedenje „redovnic“ ne-
kam čudno, kar je tudi povedala
svoji predstojnici. Gosta sta vpen-
da to slutila, pobegnili sta namreč.
V Marzaros-Szigetu so ju ujeli, in
pokazalo se je, da je jedna „redov-
nica“ — možki. Obe „redovnici“ so
sevé takoj zaprli.

Hrabrost Črnogorka. Bli-
zno meje Črnogorske napadli so trije

„Si...“

uspešno
stranka
v drugem
Političen
ob Rožku
se je vršil
— Novi
Fraydenegg-Monzello je
beralcem dokaj po volji,
spoznati iz pisave njihovih listov.
Pondarjajo, da je pri volitvah v
štajarskem velikem posestvu vedno
potegnul z liberalci. — Pliberčani
so imeli dne 26. m. m. velik „bee“.
Nemški velikan Lemiš in Eisele so
„reševali“ pliberško „nemštvo“,
purgarji pa so razobesili zastave-
frankfurtske na vseh koncih in
krajih. Pravijo, da bo zavoljo tega
sedaj v ceni poskočilo pliberško
maslo. Vi slovenski okoličani pa,
kako dolgo bodeše mi mirno gledali
početje teh ljudi, sprotnikov Va-
ših, in jih mastili s svojim denar-
jem?

Nemška norost se je poka-
zala v štajarskem deželnem zboru.
Poslanec Walz je prodajal med sejo
na korist „Südmarke“ koške Ba-
denijevega pulta, katerega so ob-
strukcionisti v poslednji seji držav-
nega zbora razbili.

Naglo sodbv Pragi so od-
pravili dne 10. t. m. zjutraj ob 6.
uri.

Moški v obleki redovni-
ce. Nedavno sta prišli v samo
stan usmiljenih sester v Szatmaru
dve redovnici prenočevati. Mladi
asmiljenki, ktera jima je stregla,
se je zdelo vedenje „redovnic“ ne-
kam čudno, kar je tudi povedala
svoji predstojnici. Gosta sta vpen-
da to slutila, pobegnili sta namreč.
V Marzaros-Szigetu so ju ujeli, in
pokazalo se je, da je jedna „redov-
nica“ — možki. Obe „redovnici“ so
sevé takoj zaprli.

Hrabrost Črnogorka. Bli-
zno meje Črnogorske napadli so trije

KJE JE?

IGNAC HUDAK, pred-
al v Globeville, Colo., a
casa nistem nič čul v nje-
Ako kdo rojakov vé za njegov
naj ga blagovoli naznaniti
Schalz, Box 36, W.
Mont.

Kje je?

ANDREJ KRAVAN, pred-
Trente na Primorskem, pri-
eti je bil v Wanlock, Ill.,
v West Newtown, Pa., W.
land Co. Ako kdo rojakov
njegov naslov naj ga blagovoli
naznaniti: John Struikel, Gilch
Mercer Co., Ill.

Kje je?

MIKLAVZ PETRIČ, d-
Litije na Krausjem, pred-
bil v Coal Centre, Pa. Kd-
njegov naj ga blagovoli na-
Mat. Patrick, Comet C-
Juneau, Alaska.

Kje je?

FRANK STROIN, doma iz
Lipovca, okraj Žužemberk
lenjskem, lansko leto je bi-
veland, O. Ako kdo rojakov
njegov naslov, naj ga blago-
slati: Jožef Bobnar,
Courtney, Pa., Washington

...in druge so preobr-
...dalje pohištvo smetali na ulice
...in potabili za barikade. V stro-
...gungji so bili prizori, ko so matere
...in otroci in žene iskale svoje mo-
...ter jih niso našle, ali pa našle ran-
...njene, ali celo usmrteno. V gosto
...obljudenih delih mesta so se ljudje
...ustavljali vojakom do mraku. Ena-
...ke vataje se ni bilo na italijanskem,
...staja v Turinu, vsled česar so
...nico preložili v Florenco, ni
...bila tako velika in srdita. V noči
...so vojaki vzeli barikade in vse ulice
...zasedli. Skoraj vsi Angleži in Ame-
...rikanci so ostavili Florenco zaradi
...nemirov. „Daily News“ so dobile
...brzjav, v katerem se naznanja, da
...je težko določiti kolikor žrtv so
...zahtevali izgredi, a pravijo, da ne
...računajo previsoko ako pravijo, da
...je tisoč mož padlo, o ranjenih pa
...celo ni mogoče se govoriti.

Napadli samostan.

Milan, 9. maja. Danes večer
vlada mir, a mir je podoben smrt-
nej tišini. Ko so nemiri nastali, se
je mnogo ljudi pridruživlo vstašem,
kteri preje nato niti mislili niso. V
Via Torino je krogla zadela mlado
lepo napravljeno gospo v prsu, za-
klicala je samo se: „O mati!“ in
umrla. Pri samostanu San Michele
so napravili barikado v varstvo sa-
mostana nun. Ljudstvo je bilo tako
razburjeno, da je hotelo samostan
napasti. Ko so pričeli na vrata
tolči, jim je neka redovnica odprla
ter prišla deliti med izrednike list-
ke po pet lir, a to ne bi dosti kori-
stilo, da ni v tem trenutku pridrvi-
la konfika in trg očistila. Borba je
bila trdovratna. Ljudstvo se goto-
vo ne bi tako boriло proti prodira-
jebemu sovražniku kako italijan-
skim vojakom.

Nemiri v Italiji je povod zvi-
šanje cene kruha in soli za 16 cen-
tesimov pri kilogramu. Narod je že
množično razburjen, ker nimajo
kaj jesti, in je bolezen fela-
nta na mlin repu-
blicanizmom, kteri so
vse izgred.

...kako so hladnokrvno
govorili“, pravi Humboldt, „ali
je posestnikom na korist, ako svoje
sužnje z delom manj ohlože in
utrudijo in zato manjkrat nado-
mestujejo, ali iz njih v malo letih
kolikor več mogoče ožmo, čemur je
seveda povod bolj pogosto nakupo-
vanje Negros bozales (to se pravi
direktno z Afrike privedene). „Ne-
cega dne se bodo ljudje pač potru-
dili verjeti, da pred letom 1826.
niso na nobenem otoku Antil imeli
kako postav, ktera bi zabrañila
otroke v nežnej mladosti prodajati
in odtrati od njih starišev, ali da
bi se prepovedala zaničevanja vred-
no navado, ko so uboge zamorce
v vročim železom zaznamovali, da
so laglje spoznali te človeške živali.“

To seveda ne prizadene samo
Špance, ali nedvomljivo te v prvi
vrsti. Gotovo ni bilo izvan špan-
skih kolonij ali naselbin nikjer na-
vada, da bi na primer podedovali
pravico za lov na sužnje in to skozi
več stoletij, sin po očetu, kakor se
je to dogodilo v španskej rodovini
grofa Bareto na Kubi. Med tem
ko so posestniki Havane že v prejš-
njem stoletju prosili za zboljšanje
osode sužnje, je ostala Španija,
najbolj katoliška dežela trdosrčna
in se protivila vsakej novotariji.
Edino kar je storila, je preklcala
privilegij grofa Bareto, da ni smel
več loviti sužnje, za kar je vlada
dala 4 milijone pesat. Še danes se
Kreoli Havane lahko ponašajo kar
je leta 1811. potrjeno društvo na
Kubi izreklo v javne spomenice:
„Mi izrekamo, da bi kolonije lahko
obstale brez sužnjev in zamorcev.“
In celo leta 1796. je rekel Kubanec
d'Arango v svoje spomenice: „Ko-
likim nevarnostim je razpostavljen
suženj v samoti na kakem nasadu
ali posestvu, kjer surovi paznik z
nožem in bičem samoblastno vla-
da! Postava ne določa nikake mej-
kaznovanju sužnjev, niti njih de-
lavnemu času.“

Večinoma Kubancev, kteri dane-
kot vstaj z orožjem v roki na-
sproti njia španskim gospodarjem
in zatiračem stoje, so potomci
onih nesrečnih, ktere so ti z nožmi

pomožili, in najbolj so jih potrebo-
vali na nasadih z sladkornim trjem
in kavo. Od leta 1753—1790. so
nad 30.000 sužnjev pritrali na otok,
do leta 1821. pa celo 250.000. Torej
povprečno vsako leto 7500 sužnjev
— to je pa svota, od kterih je bila
uvožna colnina plačana, ako pa se
prištevamo one uvažane, ktere so
vtihotapili, je število znašalo na
leto 10.000 glav. Od tega leta se je
uvoz sužnjev še bolj pomanjševal.

„V tem nesramnem računu“,
pravi Humboldt, „pa ni zapopade-
no ono število nesrečnih sužnjev,
kteri so med prevažanjem pomrli
in jih tako nesramno v morje po-
metali kakor sprideno blago.“

O uvožni sužnjevi po letu 1835.
pravi Kubanec Frank de Larrinaga:
„Od leta 1835. zamoramo še vedno
računati na 24.000 sužnjev na leto,
ker je vsako leto dospelo po 30—50
ladij z sužnji in na vsakej je bilo
grozno število po 6—700 oseb, kar
je gotovo zelo žalostno, ako se spo-
minjamo, da so bile jadernice ob
istem času le omejene v prostoru,
ali sužnje so tako naložili kakor
sardele v kositarne škatlice.“

Seveda je bilo po papirnatih špan-
ski postavi določeno, da imate priti
na prostor dveh ton dve osebe, ali
za vsako osebo 16 kubičnih čevljev.
Ali na to postavbo se ni nikdo oziral
in tudi niso nikogar silili, da bi jo
izpolnjeval.

Od leta 1821. je bil ves uvoz
sužnjev v istini nepostaven — in
vendar je dospelo na Kubo še leta
1840. 41 ladij napolnjenih z sužnji,
tako zagotavljajo poročila Angle-
ških konzulov leta 1841. je Armas v
Cespedes je na Kubi našel 436.495
sužnjev, leta 1861. je bilo je 370.553
sužnjev. Leta 1812. je bilo število
zamorcev in mešanih na Kubi enako
z belopoltnimi, leta 1879. pa je bilo
razmerje barvenih poltnih k belim
12 k 58.

Leta 1880., po več neg deset-
letnet kraveji vstaji, je bila Špa-
nija prisiljena oprostiti kubanske
sužnje, a vendar so se morali „ob-
vezati“, da bodo še nadaljnih osem
let delali za „zaslužek“ (?) za njih
gospodarje. To obveza pa je uničil
ukrz od dne 7. oktobra leta 1886.

lepo razvija in šteje 100 udov, tudi
naše bi jih lahko toliko stelo, ako
bi se le malo prizadeali. Zatoraj
rojaki le pogum in pristopite k
društvu; le pogledimo v druge kraje
kako se društva razvijajo in mno-
žijo. K sklepu dopisa pa pozdra-
vim vse Slovence po širnej Ameri-
ki, tobi dragi mi „Glas Naroda“ pa
želim obilo vsepeha.

Martin Krašovec, delegat.

Dollar lay, Mich., 27. aprila.
Slav. uredništvo „Glas Naroda“,
prosim da blagovoliťe moj dopis
sprejeti in natipiti v našem delav-
skem listu, pošlome še zato, ker iz
našega kraja žel dolgo ni bilo nič
čitati.

Tukaj je nas mjo Slovencev in
kaj slabo delamo, ker tovarne ne
delajo vedno; zaslužmo le toliko,
da imamo za hranjiv stanovanje,
no pa kaj bi to račladal, saj se
bliža spomlad in si lahko vsakdo
pomaga. Nikakor pajkomur sem
ne svetujem, ker nas, že tako do-
sti brez dela.

Nikakor pa ne smaj pozabiti
sporočiti kako lepo je ta obiskal
čast. gosp. Marko Pa k ž, župnik
iz Calumeta, z njim so šle tudi
pevke in g. organist. Pri lepo so
pele pevke slovenske pesni in kaj
lepo je v cerkvi odmevalo. Ne 25.
aprila smo imeli spoved, dgo ju-
ero pa sv. mašo in sv. obhaj, ter
vso pobožnost lepo opravili. Vse
se zahvalimo čast. g. Marko k žu
za njegov trud.

Večkrat nas obišče tudi čas. g.
J. Režek, župnik v Houghton,
Mich.; ta gospod nas vedno ko
poduci in nas vzbujajo z svojimi
krasnimi prepovedi; tudi večki
se nam ponudi prilika, da lahi
seboj svojo zdravilo, da je bilo
nej Ameriki, tebi „Glas Naroda“
pa želim mnogo naročnikov in pod-
pornikov.

John Shale.

Butte, Mont., 13. aprila.
Gospod urednik „Glas Naroda“,
prosim Vas, da priobčite nastopne
vrstice v predalih nam prijublje-
nega lista. Namenil sem se ne

kom in dober vsepeh.

Martin Konda.

Warren, Idaho, 18. aprila.
Ne spominjam se skoraj kakega
dopisa iz Idaho v „Glas Narodu“,
a tukaj tudi ni Slovencev. Zimo
smo imeli dolgo in vedno smo de-
lali, seveda le polovica ljudi; dru-
ga polovica je štapala. Štapali so
pa le oni ljudje, kteri bolj whiskey
ljubijo, kakor delo. Za naš rudnik
so vedno ljudi iskali, marsikteri je
prišel delati, a zopet je odpihal na
whiskey. Sredi meseca maja bodo
prišli delati s parno lopato ali
„štimsaulfo“, ktera bode pesek pre-
metavala, vso zimo je itak počiva-
la. Zopet bomo pričeli kopati
ob reki, ker so v jeseni zemljo po-
skušili in našli, da je pesek dober
in v njem dosti zlata. Tukaj je že
mnogo strojev, pripravljen imajo
tudi parno pilo, in napravljen je
nov mlin za rudo. Kako hitro se
pot posuši, da bodo mogli z vozovi
sem priti, se prične delo in dosti
ga bode; plače je po \$3 do \$3.50 na
dan. Ako bi kak rojak rad sem pri-
šel, naj mi piše, jaz mu bodem vse
natanko popisal; piše mi lahko
slovensko, nemško ali angleško.
Vse srčno pozdravim.

Joe Visotschnig.

Warren, - - - Idaho.

Canon City, Alaska, 3. aprila.

Slavno uredništvo „Glas Naroda“,
prosim za vsprejem mojih par vrstic
s kterimi želim rojakom po širnej
Ameriki naznaniti o tukajšnji ne-
sreči. Kake tri milje od Canon
City so ljudje šli čez hrib in nesli
seboj svoj živež, vsi so bili name-
njeni v Klondike, kteri so prvi pri-
šli čez hrib so se srečno odšli, ali
kterih celo zagotavljajo, da je bilo
tisoč mož. Jaz sam sem se sreč-
al s tisoč mož, med temi tudi pet žensk,
ki so se vsake s seboj vso opremo
posel nesreči, okolu 4. ure sem
prišel kuhati in to precej
prej, ob 5. uri je pa plaz pri-
drin zasail nektore pri delu,
druga ko so nesli svoj tovor na-
vzproti Klondike. Tudi moj
živež bil v tem plazu zakopan 48
čevljev globoko, a ni samo moj ži-

in naj ne ostane moja prošnja glas
upijočega v puščavi. Vsako darilce
bode dobro došlo in naj se blagovoli
poslati pod naslovom: Župni urad
Poče, pošta Vače. Pogorel je pa
tudi hlev Franc Sajovica, po doma-
če Štruc. Kako je ogenj nastal ni
znano, ali je bila nesreča, ali je hu-
dobna roka to prouzročila, nevedo.
S tem končam svoj dopis in Vam
kličem rojaki v Ameriki: Rojaki,
podpirajmo eden drugega v nesreči,
delujmo eden za vse in vsi za enega.
Srčen pozdrav vsem rojakom po
širnej Ameriki.

Fr. Vertovec, kamnosek.

Razne vesti.

Draginja postaja občutljiva.

Ves živež je postal v New Yorku
dražji; moka velja že \$10 sod, pe-
kelajo že manjši kruh; pšenica ve-
lja bñšl \$2. Enako so cene pe-
skočie mesu, rižu, krompirju i
druzemu sočivju, ali višjim cenaj
pri sočivju je uzrok tudi vedni de-
Gostilničarji ne bodo zvišali cen
pri kozarcu pive, pač pa dajali mar-
še časa. Prodajalcem tobaka tu
ni nič povšeči davek \$4.50, ali
bodo slabše smodke za dobre p-
dajali.

Grozen čin.

Grocer John Gramm stanuj
štev. 76 Morton Str. je dne 3. m-
dva otroka ubil z sekiro, tret-
pa smrtno poškodoval, potem
sam sebi z britvijo vrat pre-
Gramm je imel svojo grocerijo
zo postaje gasilcev in zelo če-
ženo; v njegovo grocerijo so gas-
pogosto hodili kupovati, sandw-
in se z njegovo ženo zabavali;
pa vzbudile v njem ljubosumn-
Sklonel je umoriti vseh pet o-
in sebe, eden otrok je utekel s-
ker je bil v šoli, drugi pa na ob-
pri sosedih. Coroner je našel na
krvavo sekiro in listek, na kte-
je bilo med drugim pisano: „
pal mi je ljubezen žene, sedaj ma-
pa ima, ali mojih otrok ne
ime!“ Nesrečnik je vsled ljubo-
nosti zblazel.

Slika predstavlja

srebrno uro

z jednim pokrovom na vijak
(Schraube), na katerem je udelana
zlata podoba, bodisi: lokomotiva,
jelen ali konj, in stane z dobrim
Elgin kolesovjem

na 7 kamnov samo \$13.50

in na 15 kamnov samo \$15.00

Na zahtevanje se razpošiljajo ce-
niki frankovani.

Poštena postrežba in jamstvo za
robo je moje geslo.

Za obilo naročbe se priporočam
z vsem poštovanjem:

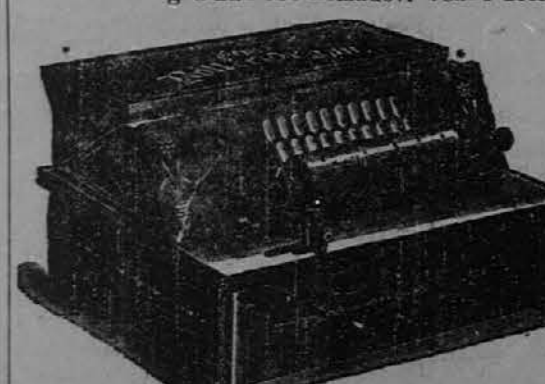
Jakob Stonich,

89. E. MADISON STREET, CHICAGO, ILL.

THE STANDARD GEM ROLLER ORGAN

to je čudo sedanjosti.

Igra nad 300 komadov. Vsako dete zna igrati.

je čas si omisliti ta instrument. Pošljite nam \$3 in mi vam pošljemo
in instrument, ostale \$3 plačate pri sprejemu. Imamo na tiscie pripo-
znalnih pisem.

Veseli me, da imam tako dober organ. Iv. Cernič.
Organ, dobil ravno tak je, kakor popisano. Provroča, da dekleta
plesajo. Sim. Novak.

Jako pripraven za darilo. Zelo padaja. C. Justan.

Dvojne cene je vreden kolikor sem zanj dal, boljsega ne bi dobil.

Toplo priporočam organ vsem prijateljem godbe. Rud. Pochauer.
V mojo prodajalno vabi kupce. Kra. kočansi ure. Ad. Jersich.
Denar zaslužim z organom. Vsi ga ljubijo. John Zublich.

Naslov: STANDARD MANUFACTURING CO.,
P. O. Box 1355, 45 Vesey Street, New York.

Sablje,
nožnice,
čelade,
čepice,
zavilane rokavice,
rokavice itd.

Vse to napravimo natanko po
predpisu raznih društev.

Zlate in srebrne kolanje naša specialiteta.

Ustanovljeno:
New York, 1873. Cincinnati, 1890. Chicago 1897.

JOSIP SOTLICH
priporočajo svojo
TRGOVINO

grocerijami, razno obleko, posebno delalno obleko in obuvala
rudarje; obuvala za moške, ženske in deca; hišno in kuhin-
opravo; klobuke, spodnjo obleko itd.; itd.; dalje svojo

mesnico,

nej je dobiti vsakovrstno sveže meso, kakor tudi prekajeno
in fine kranjske klobase.

podajam

parobrodne in železniške listke

ne erte in vse kraje iz Amerike v staro domovino, ali iz stare
novine semkaj.

posiljam novce v staro domovino hitro in ceno.

Kat agent parobrodnih družb poslujem že 16 let.

priporočam se vsem rojakom

Josip Sotlich,
CALUMET, MICH.

Rojaki, podpirajte domačina!

sedaj nastanjeni zdravnik na
corner 6th & Minnesota Ave.
KANSAS CITY, KAN.

kateri je predsednik velikega nemškega vseučilišča ter predsednik
zdravniškega društva in jeden najprijubljenjši zdravnik zaradi svojih
zmožnosti pri tamošnjem ljudstvu,

**priporočajo se slovenskemu občinstvu
za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kakor
tudi, vnanih bolezni.**

Glasoviti in pro-
slavljeni zdrav-
nik, ki se je iz-
učil in prejel di-
plomo na slove-
nih zdravniških
vseučiliščih v Be-
ču, Monakovem,
New Yorku, Phi-
ladelphiji itd. itd.
je bil rojen v Sa-
maboru na Hr-
vatskem, ima 25
letno zdravniško
skušnjo, zdravi
najtežje in naj-
opasnije člove-
ske bolezni. Pri-
šel je mlad v to
deželo, z žulji in
bogatom znan-
jemim skušnjami

postal je predel-
nik dveh večjih
medicinskih za-
vodov in dobil je
glas svetovnega
zdravnika. Radi
tega naj se vsa-
kao, ki boleha
vled onemoglo-
sti, ali na praih,
ušesih, obeh, ali
srecu, želodcu, vo-
denici, mrzlici,
glavobolu, nadu-
hi, kataru, pluc-
nici, oslabelosti,
vsakovrstnihžen-
skih bolezi ih
itd. — naj obišče
ali se pismeno v
materinem jezi-
ku obrne na svo-

Dr. G. IVAN POHEK,

jega rojaka] Dra. Gjura Ivana Poheka. On je na

stotine in stotine

nevarno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu
rojaku in bratu, po krvi in rodu.

Dr. G. IVAN POHEK

se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju žensk in otrok:
v tem je nedosegljiv.

VSI ONI,

kateri nemorejo osebno k njemu priti, naj opišejo natanko svojo bole-
zen, kako stara je bolezen, in on odpošlje takoj zdravilo in navod, kako
se zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, on to pove
dotični osebi, ker neče da bi kdo trošil po nepotrebnem svoj krvavo
zasluženi denar.

NASVETE DAJE ZASTONJ.

Vsa pisma naslovite na:

Dr. G. IVAN POHEK,
Cor. 6th & Minnesota Ave.,
KANSAS CITY,
KANSAS

vedal, da je njegov sodrug dr. Hui-
dekoper celo zdravil psička gospe
McKinleya in ga tudi ozdravil, od
tedaj pa sam posel persona grata
pri gospej predsednici.

Toraj živinski zdravnik, koji po
mnenju njegovega sodruga „tudi
neka j razume o zdravniškej prak-
si pri ljudeh“, je postal načelnik
velicega vojaškega tabora, zato ker
je psička gospe McKinleya tako
lepo ozdravil! Ničuda, da je toli-
ko vojakov umrlo pod vodstvom
pasjega zdravnika! Celó ako je ta
mož, rec mo da je mogóče študiral
medicino in bi bil opravičen v iz-
vrševanju zdravniške prakse, ali
vendar to je le rečeno „če je“, a
kljub temu „če“ je pravi zlo-
čin imenovati moža brez prakse
za tako važno in odgovorno mesto,
ko je bilo na tisoče življenj tvegano!

Zato nesramno imenovanje so od-
govorni predsednik Zjed. držav gos-
pod McKinley sam, ker moral je
vedeti za razmere, dalje vojni taj-
nik Alger, koji je svoje roko ponu-
dil v to in višji zdravnik Sternberg.
Poslednji je skrivce, ker je kakor
pravi sam izvolil korne zdravnike,
in bi si toraj ne bi smel pustiti do-
pasti, da se drugi vtikajo v njegov
posel, in mož je „takrat“ tudi celo
vedel, da je mož, kterega on pripo-
roča za divizijskega zdravnika, bil
nič drugega nego živinski
zdravnik! Sternberg se toraj
ni brigal za zmožnosti in njih dose-
njo prakso zdravnikov, ktere je on
priporočal, celo sam je odobril mo-
ža na tako važno mesto zato ker je
bil telesni zdravnik psi-
čka gospe predsednika
Zjed. držav!

To je vendar goropaden skandal,
pasjemu zdravniku so izročili tiso-
čezivljenj braniteljev domovine, si-
nov slobodnih Zjed. držav, koji so
bili v vojno za čast, ktere se niso bali
inčak in naporov, a v boleznih bili
pocočeni možu mazacu, koji je za-
krivil, da mnogo teh sinov počiva
večno spanje, samo zato ker je
ozdravil psa gospe McKinleya! Kaj
tačega je pač le v tej deželi mogóče
ker politični topci zavzemajo naj-

oni za razne stvari, a vendar
dar za šolo, za izobražbo ni dovolj
skrbjeno, ter si sedaj glavo ubijajo
kako bi to odpravili, ali saj zakrili!
Ali ne bi imeli pri teh ogromnih
stroških v prvi vrsti skrbeti za
šolo? Ali ravno s to postopajo ta-
ko mačehovski, kakor bi bila kaka
postranska stvar ter jej hočejo za-
dostiti s par tja vržnih drobtin.

Kdo pa je uzrok temu sramotne-
mu gospodarstvu? Tammany pravi-
je nekteri, ker so ti upravljalci na
površini. Ali temu ni tako. Pred
Tammany so vendar vladali veliki
kapitalistični reformerji polna tri-
leta, a šolske razmere niso bile prav
nič boljše, nego so danes.

V obče je tem sramotnim razme-
ram le krivo politično plenenje, ali
pehanje za plenom, za koje se pe-
hajo obe stranke. Naši plenilni po-
litikarji — naj se imenujejo kakor
hočejo — nemajo nič odveč za ta-
ko nepotrebno stvar za kar imajo
šolsko vprašanje. V razmerju k
velikim svotam, ktere zahteva šol-
stvo, ne tiči za politikarje dovolj
dobička. Pri šolstvu ni dovolj pro-
storov, v kterih bi politikarji uži-
vali čast, dobivali lepe novce, a nič
delali. Prvič je mesto učitelja vse
kaj drugega nego služba brez dela
in ravno zato nemarajo za take
službe politični lovci služb, z šol-
skimi službami se ne more tako
postopati kakor s kako navadno
pisarsko službo v mestnih upravi-
nih oddelkih. Zato pa politikarji
ne dajo dosti za šole.

K temu moramo še vpoštevati,
da volilci še niso smatrali šolsko
vprašanje za važno krajevno vpra-
šanje, in da bi to na volilni dan
bilo bojni klic; volilci so dosedaj
le godrnjali zaradi slabih šolskih
razmere, a vsejedno naprej capljali
za politikarji. Naše politikarje pa
tudi poznamo in vemo, da se vsakdo
moti, ako pričakuje, da bodo za ka-
ko stvar kaj storili, ako jih v to
ne pritiska veliko število volilcev.

Najbolj pa je občutiti pomanjkn-
je šol v gosto obljudenih delih
mesta, ker navadno prebiva delav-
sko ljudstvo. Kjer prebiva boljše
ljudstvo, tam ni toliko otrok, niti

„Grand Army of the Republic“ in
trakom dobrodelne družbe „Board
of Trade Relief & Transportation
Co.“ na prsih. Izvabil je v imenu
ženske dobrodelne družbe za ranje-
ne vojaše mnogo denarja od boga-
tih oseb, kterega je obdržal za svo-
je potrebe. Zual se je približati iz
tabora v domovino vračajočim se
vojakom, ktere je pregovoril, da so
mu dali shraniti svoje novce, kajti
pripovedoval jim je kako nevarno
je imeti izven tabora denar pri sebi
ker mnogo roparjev preži na plen.
Mnogo vojakov je vrjelo elegantne-
mu gospodu in mu izročilo prihra-
njeni denar. Ko so bile njegove
žrtve v železničnih vozovih, je bil
polkovnik z denarjem ubozih vo-
jakov že v varnem zavetju.

Tudi mnogim drugim sieparjem
so prišli na sled, kteri so navadno
bolne vojaše z raznim obetanjem
olajševali za njih mošnjčke.

Dražba vojaških konj.

V New Yorku so 20. septembra
na javni dražbi prodali 1070 konj.
Vlada je kupila konje za Rooseveltov
polk „Rough Riders“. Pri odhodu
polka na Kubo vojakom uiso mo-
gli dati konj saboj, ker je bilo vse
nerodno urejeno, da konj na ladijah
niso mogli kam djeti. Povprečno
so konji veljali \$65, predali so jih
pa povprečno po \$5 komad. Med
kupci pa niso bili samo špekula-
ntje in trgovci, ampak velika
množica „finih“ dam in „gospo-
dov“, samih „domoljubov“, kteri
so si hoteli omisliti vojaškega ko-
nja „za vojaki. spomin“, seveda
ujsa, „domoljublja“ za kar največ
mogóče nizko ceno.

Nek bogat pek iz Brooklyna je
kupil kar cel ducat konj in ko so
ga vprašali kaj bode z njimi, je
djal: „Ker nisem mogel iti sam v
vojško, kupiti si hočem vsaj nekaj
spominov.“ Brooklynski meščani
pa bodo imeli priliko videti te vo-
jskine spomine prevažati njih vsak-
dajni kruh po trdem mestnem
tlaku.

Zalogo je spraznil.

Hyman Mendelsohn, žid in bivši

Može, ktere McKinley imenuje, so
navadno odpovedo „častnemu po-
klicu“ in kakor je videti imenujejo
nalašč le take gospode; kteri za ta
posel ne marajo. To pa delajo le
zato, da bi se stvar kolikor mogóče
zavlekla in nazadnje čisto pozabila.

O štrajku v Haverhill.

Haverhill, Mass., 20. sept.
Danes je prišlo vsled štrajka služ-
bojučih poulične železnice do res-
nih izgredov. Štrajkarji in njih
prijatelji začeli so metati kamenje
na neki voz poulične železnice. Vso
ezervo redarjev so pozvali, ktera je
hmalu razgnala razdraženo mno-
žico. Mnogo rogoviležev so zaprli.
Vsak voz poulične železnice stra-
žjo redarji.

Iz delavskih krogov.

Pittsburgh, Pa., 21. sept.
Prevodniki in zaviralci tukajšnih
železnic so dotičnim vodstvom pro-
meta predložili zahtevo, za jed-
nako plačo in delavni čas, kakor
je pri drugih železnica v navadi.
Dobor poslujočih je predložil želez-
nični oskrbovalstvo nov pla-
čni načrt na podlagi deseturnega
časa. Do sedaj so morali delati
vanajst ur na dan, sedaj pa zahte-
vajo deseturno delo in posebno
lajo čez omenjeni čas. Poslujoči
ravnajo, da je njihova zahteva oziro-
na delavega časa in plače v so-
laju, z onim v Chicagu, Cleve-
landu, Youngstownu in drugih za-
povednih mestih vpeljani železnični
tužbi. Tukaj pričakujejo, da se
bdo železnične družbe zahtevi po-
slojučih vdale, in da ne bode
tišlo do štrajka.

Brockton, Mass., 21. sept.
Trajk kopitarjev v tukajšni tovarni
obuvalo še vedno traja. Tovar-
arji so kar na tihem nadomestili
trajkujoče delavce in v mnogih
mestih prošnje starih štrajkujočih
delavcev, da bi jih zopet vzeli v
delo, naravnost prezrli. Tajnika
slavske unije, kteri je svetoval,
aj bi kopitarji ostali tako dolgo
delu, da bi se z tovarnarji spora-
pmeli, so včeraj večer pri zho-
ruju odstavili. On pravi, da so

z 17 Poljaki, ktere so pripeljali iz
Newburga. Štrajkarji pa so zasedli
vse pota do tovarne in zapodili
neunijske delavce nazaj. Vodstvo
tovarn bode sedaj brzkone pokli-
calo sodnije na pomoč proti štra-
karji.

Zakoni proti trustom.

Springfield, Ill., 21. sept.
Glavni odvetnik Akin bode skušal,
da se vpelje izvršitev zakona
proti trustom. Zakon predpisuje,
da bi se morale vsako leto posa-
mezne zadrage izraziti, da ne spa-
dajo k nobenemu trustu, in da
niso dogovorjene škodovati kupčiji.
Te določbe zakona pa se do sedaj
nikdar izvrševale niso. V minu-
tem letu se nič manj nego 20.000
korporacij za omenjeni zakon niti
brigalo ni in proti tem hoče sedaj
Akin bolj oestro postopati. Samo
v Cook countiju je kakih 9000 ali
10.000 zadrug, ktere misli glavni
odvetnik potipati za žilo.

Trideset vrst na uro?

Washington, 21. sept. Iz
San Francisco se oddelku morna-
rice poroča, da je bil novi torpedni
lovec „Farragut“ pri večerajšnji
vožnji za poskušnjo tako hudo
poškodovan, da se je malo da ne
potopil. Iz do sedaj neznanega
vzroka, se je odrgala jedna plošča,
da je voda drla v ladjo in le s te-
žavo so jo za silo zakrpali. Hitrost
vožnje „Farraguta“ je preračunjena
30 vrst na uro, do sedaj pa ni do-
segel več nego 28 vrst. Izdelovalci
ladije pravijo, da bode ladja že se
doseglu namenjeno hitrost.

Garcia pride.

Washington, 21. sept. Tukaj
bivajoči člani kubanske delegacije
so prejeli poročilo, da vstaski gene-
ral Calixto Garcia prihodnji teden
pride v Zjed. države. Obiskal bode
Baltimore, New York in Washing-
ton. Radovedni smo kaj bode po-
vedal o generalu Shafterju, s kte-
rem se je takoj po podaji Santiago
sprl.
V Baltimore je Garcia še v zi-
vem spominu, kajti bil je tam za-

da je napadel poštni voz in ga oro-
pal. Spoznali so ga krivim brez
daljne preiskave, in ga na mestu
ustrelili.

Evropejske in druge vesti.

Berolin, 21. sept. „Köln.
Ztg.“ odločno zanika vest nekterih
časnikov, da se Nemčija ne misli
aktivno vtikati v pomirjevanje ne-
mirov na Kreti. Nemčija, pravi
omenjeni časnik, propuša odgo-
vornost oblastim. Mi nemoremo
njih namere prekrizati, niti ne mo-
remo sultanu svetovati, da pokliče
vojno iz Krete ali jo tam pusti. Vse
to naj oblasti same poravnajo s
Turčijo. Kakor je videti se tudi
Avstrija ne bode mešala v te za-
deve in sicer iz ravno tistih uzro-
kov kakor Nemčija.

Kandia, 21. sept. Radi težav,
ktere se stavijo admiralu Noelu je
ta obrok za razoroženje Turčinov
podaljšan. Kristjani so obljubo
držali in niso Mohamedancev na-
padli opustošili pa so njihove olj-
kine nasade. Admiral Noel je tako
dejanje prepovedal. Ruski admiral
je predlagal vse Krečane razoro-
žiti.

London, 21. sept. V zunaj-
nem uradu se zagotavlja, da nimajo
niti iz Fashida, niti od generala
Kitchenera, kako poročilo odkar
je Omdniman ostavil. Vsaki čas
pa pričakujejo brzojavna poročila,
ktera bi zasedenje Fashide od
britiško-egipčanske vojne potr-
dila.

London, 21. sept. Neki tu-
kajšni agenturi se brzojavlja, da je
poverjenec od Cayenne dobil poro-
čilo, da je tam med izgnanimi na-
stala vstaja. Velika množica vjet-
nikov se je spuntala, pomorila
straže, si osvojila vse orožje in
streljivo in sedaj oblega veliko jet-
nišnico, kjer je 4000 mož zaprtih.
Iz Martinique so brzojavno zahte-
vali pomoč, toda boje se, da ne bi
prepozno došla.

London, 21. sept. „Daily
Mail“ potrjuje, da so Rothschildi
pri volji Španski na rudnike živega
srebra pri Almaden 20 do 25 mili-

Kakor se iz Madrida poroča, vozi sedaj dvajset španskih ladij, med temi deset parnikov pod ameriško zastavo, večinoma ob obročjih. Na nekaterih ladijah so nastanjeni Filipinci, kateri so se nekako sumljivo obnašali. „Boston“ in „Raleigh“ ste odpljuli, da varujete kupčijo ob obročju. Britiška oklopna „Rattler“ je odpljula proti Cebu, ker so baje vtaši skušali Cebu in Iloilo napasti.

General Miles priporoča.
Washington, 20. sept. Predsednik hoče meseca oktobra 50,000 do 60,000 vojakov na Kubo poslati. General Lawton je iz Santiaga priporočal, da bi ameriško vojsko izven par sotnij poklicali razotoka namesto njih pa Kubance vzeli v vojno službo. Tudi general Miles je tega mnenja, tudi je baje predsedniku in vojnemu oddelku nujno priporočal sedaj vojno na Kubo poslati. Kakor se kaže v prihodnjih

Chicago, Ill., 14. sept. Slavno uredništvo „Glas Naroda“, prosim, da mi dovolite malo prostora v nam cenjenem delavskem listu ker rojakom hočem se naznaniti, da sem zopet nazaj prišel iz ledenega Klondika v Chicago in kako se mi je godilo.

Dragi čitalci „Glas Naroda“ in rojaki, vem, da se med Vami marsikdo nahaja, katerega zanima zveš dati popolno resnico o Alaski in Klondiku, zato naj pazljivo čita moj spis in mi veruje.

Dne 24. maja je bilo ko smo se odpravili za odhod s čolnom po jezeru Bennet. Led je bil po sredi jezera še močan, lahko bi se še po njem hodilo, ali ob kraju se je že toliko stopil, da smo zamogli s čolni voziti. Ob jezeru smo že čakali nad mesec dni in poskušali kedar se led stopi, to je bilo za nas vse zelo dolgočasno. Dne 24. maja smo se pa tudi kaj hitro odpravili in v naš čoln naložili vse blago in živež, vse skupaj je tehtalo dve tone; zložili smo vse dobro in pokrili s polimanim platnom, vsedli se v čoln, jadra napeli in odriili ob kraju jezera proti severu. Jadrali smo od

polkom „Princesa de Asturia“ odposlali. Španska vojna na otoku se še vedno zbira v San Juanu. Dve prevozne ladje so na potu iz Španije, na vsakej bodo odpeljali 20000 mož. Ker so prostovoljni bataljoni razpuščeni, je sedaj še kakih 6000 oboroženih Špancev na otoku in tudi ti bodo bržkone v treh tednih že na potu v domovino. Topničarji bodo zadnji vkrcani, vprašanje je, bodo li smeli vzeti topove seboj ali ne; ameriški člani komisije tega že ne bodo dovoljiti.

Razprtija med Španci in Kubanci.

Havana, 21. sept. Da bi razprtijo med kubanskim generalom Betancourt in španskim poveljnikom Molina preiskali, so poslali stotnika Page in poročnika Pouda od ameriške selivne komisije v Matanzas. Betancourt se je pritožil, da mu je Molina pretil z oboroženo

sedmih zjutraj do treh popoldne in skoraj dospeli do konca jezera Lake Bennet; tu smo pa morali ustaviti, ker led je bil še premočan čez celo jezero, in nismo mogli dalje; tu smo privezali naš čoln in se skrcali na skalnato obrežje. Tu smo čakali dva dni in opazovali kedar se led razmakne, da bi zamogli zopet dalje jadrati. Vsako noč je bil eden na straži in je opazoval, ako sapa pride in led razmakne, da nas o pravem času pokliče. Tretje jutro zgodaj, ob dveh, nas pokliče stražnik: „Fantje, sedaj je čas!“ hitro smo bili po konci in začeli kuhati naš zajutrek, komaj je bil pa na pol kuhan, zapazimo, da se je sapa zopet obrnila in led pričela proti nam poditi; brzo smo prevrnili naše lonce, kar se je skuhalo smo pobrali in ravno tako naše lonce in bežali v čoln. Bili smo kakor vojaki kadar je sovražnik za njimi, jadrali smo brez zajutreka štiri ure in dospeli v Lake Nares. Tu je bil led še tako močan, da nismo mogli dalje, primorani smo bili se izkrcati na obrežje in smo nadaljevali naš zajutrek kuhati. Kmalu po tem za nami se

Navodila, ktere so komisarji predjeli so zelo natančna in za vsakteri slučaj. V navodilu so omenjene razprave s Zjed. državami pred vojno; pogoji o neodvisnosti Kube; poudarjajo pravice Špancev in pravice na zasebno in javno premoženje na Antilah. Navodila o Filipinah so uravnane za vse le mogoče slučaje, pri tem pa je komisarjem dovoljena prosta obravnava. Minister zunanjih zadev vojvoda Almodovar bode tem navodilom pridjal še dodatek o državljski pravici in premoženju na Antilah, kakor tudi premoženje javnega premoženja.

Luke na Filipinah v sestvu Špancev.

Manila, 21. sept. Poročilo, o podaji zadnje španske posadke na otoku Luzon ni resnično. V Albay, glavni pokrajini za pridelovanje prediva, imajo Španci še sedem pristaniš v svojih rokah. Vsed vstaje

je pripeljalo še kakih petdeset čolnov; ti so bili še bolj silni nego mi, a tu videli, da se ne dá dalje priti. Tu so nekteri, ki so imeli male čolne, te naložili na seni in po ledu naprej peljali, drugi pa vzeli sekire, žage in kole v roke in pričeli led razbijati. Vedeli smo, da tudi nam družega ne kaže, začeli smo tudi mi pridno delati na ledu, v par urah smo pol milje dolg kanal napravili skozi led, širok pa tako, da so zamogli čolni skozi, potem smo zopet prišli na odprto vodo in zopet jadrali nekoliko časa ter zopet prišli v led. Ni kazalo družega, nego zopet led sekati in žagati, le počasi smo naprej prišli in do 10. ure zvečer bili tako utrujeni in gladni, da smo delo opustili, se izkrcali na hladni pesek, skuhalo našo večerjo, jo zaužili in se plegli k počitku.

Drugo jutro smo se zopet naprej podali, in tako smo se vozili štiri dni in led sekali, predno smo prišli v Lake Tagish. Tu je bila odprta voda in zopet brzo dalje jadrali, po deset milj smo napravili v uri, ker pihala je močna sapa in tako prišli v Lake Marsh. Tu je

tudi se vedno misli, da je mogoče „Cristobal Colona“ vzdigniti in popraviti. V nasprotju tem poročilom, pa zvedenci trdijo, da križark ni moč popraviti za prekomorsko vožnjo. Ako bi pa vkljub temu hoteli to storiti, bi stalo več denarja nego dve nove take ladje. Španske ladje so od krogelj tako prestreljene in notrajni deli tako razdani, da je trditev izvedencev zelo verjetna. Kakor pravijo, bodo ladje vsejedno vzdignili, jih li popravio ali ne. Mogoče da jih prepeljajo v Washington, kjer jih bodo brezplačno razstavili.

Aguinaldovi odposlanci.

San Francisco, 22. sept. Phillipo Agoncillo in Jose Lopez, zastopnika vstaškega vodje Aguinilde sta včeraj došla sem. Od tuda bota potovala v Washington in od tam v Pariz, kamor želita dospeti, če se bodo zborovanja mirovne komisije pričelo. Agoncillo je obnbi prijatelj Aguinalda in do

bi tudi se led in smo morali le ob kraju voziti, potem smo dospeli v reko Miles Canion. 25 milj daleč smo ustavili naš čoln in si sli oledat osodepolni Canion in White Horse Rapids, ker se je največ čolnov razbilo. Tu voda dere med visokim skalovjem navzdol v hitrosti po šestdeset milj na uro. Tu spekteri vse izložili iz čolnov in razne čolne čez strugo spustili, bago so pa morali dve milje daleč pinašati, kar jim je dalo par dni dela. Nam se je to predolgočasno zdlo, pokrili smo dobro naš čoln s latnom in ker se je naš sodrug, ki voziti skozi vodopad, je stopil s plna in šel po kopnem; na njegovo mesto smo pa morali dobiti dizega, ker trije možje morajo biti v čolnu, da ga zamorejo obračati. Viohn smo se toraj vsedli: jaz, moj brat in nek Amerikanec, odvali čoln in se zapodili med skalne skozi bobneče valove. Tu nas jeveda od vseh strani zakrila, da sčismo iz valov videli in bili do kje mokri od ledene vode, ako ne bimeli čoln tako dobro pokrit, bi g-bilo v dno spravilo. V par minutah bili smo skozi Canion in

otokom.

San Juan, 23. sept. Španske oblasti so pritrdile predlogu admiralu Schleya, da bodo zopet prižgali svetilnike ob obali Porto Rice, stroške plačati pa imajo Zjed države.

Pasji zdravnik naseljen zdravnikov.

Vsed odkritij v poslednjih mesecih gledé groznega gospodarstva v vodstvu armade, posebno pa v zdravstvenem in preskrbovalnem oddelku, se je občinstvo že privadilo na najhujše in končno že mislilo, da kaj hujšega več slediti ne more. Vojni tajnik in drugi napadani oddelki načelniki so zavračali napade, posebno pa višji zdravnik Sternberg, kateri je kljub njegovemu navedenega silnega dela vendar še našel toliko časa, da je časnikom pisal dolga pisma. Te dni se je pa zopet zvedela „blaga naklonjenost“

White Horse Rapids, najbolj nevarni kraj vsega potovanja. Sedaj smo zopet vstavili čoln pri strugi, hitro izložili vse blago in vodo vnu izpljuli, ker jo je bilo dosti notri. Posušili smo na obrežju naše blago in sami sebe in ostali čez noč.

Drugo jutro pa zopet dalje odriili in se še osem milj vozili po reki in zopet dospeli v jezero z imenom Lake la Barge, to jezero je 30 milj dolgo in po nekterih krajih po štiri milje široko. Čez to jezero smo dospeli v par urah in potem dospeli v Thirty mile River. Ta reka je tudi jako nevarna za čolne, na njej se je tudi že mnogo čolnov razbilo, hitro dere in se ovija med gorovje, po celem reki so skale, da se komaj iz vode vidijo, in ako je kdo s čolnom zadel ob skalo, se mu je na kose razdrobil in šlo vse v vodo, srečni so bili ljudje, ako so se sami rešili, ali ako je bil kmalu za njimi drugi čoln, da jih je rešil. Taki siromaki so bili potem brez vsega in ako so tudi denar imeli, jim ni bilo nič mogoče kupiti, ker ni bilo ničesar na prodaj, takih siromakov je bilo mnogo. Kmalu potem smo prišli v Lewis River, tu

To Vam bode dopadlo!

BOSCH BREWING CO'S.
Superior Stock

pivo je znano kot najboljše od yseh, in kar vsakdo pravi mora tako biti.

Prodaja se povsodi.

Ali ga Vi tudi pijete?

BOSCH BREWING CO.,
LAKE LINDEN, - - MICH.

je široka reka in tudi hitro teče, a vendar ni nevarna; po tej reki smo se vozili 120 milj in prišli v Fort Sil Kirk. Tu je policijska postaja in indijanska naselbina, tu se privali v to reko še druga reka z imenom Pelly River in naredite mogočni Yukon. Voda je tu že jako široka in dalje vedno širša, na njej je mnogo otokov in človek večkrat ne vé po katerem kanalu bi se obrnil, ker je v več krajih po štiri in pet otokov skupaj; ako je krene po eni ožini si misli ta bode prava, a kmalu spozna, da je voda preplitva in nemore dalje; sedaj se mora zopet nazaj obrniti in jo krenosti v drugo ožino, in tako se mu godi po vsem Yukonu. Prišli smo potem do Stewart Riverja, tu smo se ustavili, ker je mnogo iskancev zlata šlo po tej reki navzgor, o kterej se je že toliko pisalo po časnikih, da tam najdejo mnogo zlata, a kmalu smo spoznali, da v tej reki ni zlata, in da je vse le „švindl“. Odrinili smo jo zopet dalje proti Dawson, kmalu potem smo prišli do Indian Riverja, o kterem se tudi mnogo govori, tudi tu smo se malo ustavili; in kmalu zopet dalje jadrali. (Konec prihodnjic.)